Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 441
Vineri 18 iulie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Prind viață învățămintele consfătuirii de la Constanța

INTOVARĂȘIRILE din raionul STREHAIA DEVIN UNITAȚI COOPERATISTE PUTERNICE

Au trecut cîteva luni de la consfătuirea fruntașilor din agricultură ce s-a ținut la Constanța. In cadrul consfătuirii au fost dezbătute și problemele întovărășirilor agricole. Aici s-a arătat că una din sarcinile importante care se pune în fața celor ce lucrează în agricultură este întărirea economico-organizatorică a întovărășirilor agricole. S-a subliniat că acest lucru se poate realiza, numai dacă întovărășirile agricole vor fi ajutate și îndrumate de a executa în comun principalele munci agricole, de a-și forma un puternic fond obștesc. Să vedem cum s-au pus în practică învățămintele consfătuirii de la Constanța în întovărășirile agricole din raionul Strehaia, raion cu cele mai multe unități de acest fel din regiunea Craiova.

TOATE MUNCILE IN COMUN

Anul acesta, spre deosebire de alți ani în cele 146 de întovărășiri din raionul Strehaia muncile agricole au fost executate în comun. Munca a fost organizată pe brigăzi. In fiecare întovărășire s-au format cîte una sau două brigăzi în funcție de suprafața arabilă a unității respective. S-au constituit 267 de brigăzi. Odată constituite brigăzile s-a trecut la repartizarea sarcinilor. Fiecare brigadă a luat în primire parcelele pe care trebuia să lucreze.

Organizarea muncii pe brigăzi a dat putință întovărășiților să aplice cu succes regulile agrotehnice la culturile agricole și să termine muncile agricole cu multe zile înaintea individualilor. Intovărășirea agricolă din comuna Comanda a terminat prășitul porumbului cu 10 zile înainte de data stabilită. De asemenea, recoltatul grîului la întovărășirea din Jirov s-a terminat numai în 9 zile. Executarea în comun a muncilor agricole și aplicarea regulilor agrotehnice a adus membrilor întovărășiți producții mari la ha, în ciuda timpului nefavorabil care a fost în aceste locuri. Intovărășirea „Viață Nouă" din comuna Jirov a obținut de pe unele parcele însămînțate cu grîu cîte 2.200 kg la ha, producții ce nu s-au mai întîlnit prin împrejurimi. Producții mari de grîu între 1.400-2.000 kg la ha au mai realizat și întovărășirile din comunele Broșteni, Imoasa, Corcova, Borăscu și altele. Dacă în privința muncii în comun totul e bine, nu putem trece însă cu vederea o lipsă care nu-i deloc mică: în unele întovărășiri repartiția nu se face și după muncă.

SAMINȚA

In vara anului trecut cîteva întovărășiri ca cele din comuna Borăscu, Tîmna și Valea Marcului au luat inițiativa de a strînge în comun sămînță. Inițiativa acestor unități a fost îmbrățișată de toate întovărășirile din raion. Pînă-n toamnă s-a strîns o cantitate de 78.634 kg de sămînță. Odată strînsă, sămînța a fost schimbată la baza de recepție cu sămînță de bună calitate. Așa se explică faptul că în raionul Strehaia, întovărășirile au lucrat în comun, iar 90 la sută din unități au semănat în primăvara aceasta porumb hibrid cu o productivitate ridicată.

Acum, cînd treierișul păioaselor este în toi, întovărășiții au hotărît ca grîul necesar însămînțărilor din toamna aceasta să fie adunat chiar de pe arie și depozitat într-un singur loc. Astfel, de la fiecare membru întovărășit s-a oprit sămînța de grîu și orz în raport cu suprafața de teren — stabilită de acum — ce se va însămînța în toamnă. Peste 100 de întovărășiri care au început treieratul au adunat la un loc pînă acum, un fond de sămînță de circa 30 de vagoane. Sămînța adunată a fost selecționată și depozitată. Curînd ea va fi schimbată cu sămînță recunoscută, de bună calitate.

SE MAREȘTE FONDUL DE BAZA

Pînă nu de mult nu se putea vorbi despre un fond de bază al întovărășirilor agricole din raionul Strehaia întrucît era prea mic. Pînă la 18 aprilie a.c. doar 55 de unități aveau fond de bază în numerar, care se ridica la peste 120.000 de lei. Numai în cîteva luni el s-a mărit la 219.179 lei. Unele întovărășiri și-au mărit fondul de bază prin ridicarea de construcții ca: magazii pentru cereale, șoproane și saivane pentru oi. Un alt număr de 54 întovărășiri și-au cumpărat unelte agricole. Astfel au fost cumpărate două pluguri, 37 de grape, 72 prășitori 12 semănători, 2 trioare și alte unelte agricole, valoarea acestora ridicîndu-se la aproape 90.000 lei. Alte întovărășiri ca cea din comuna Bâlțați și-au cumpărat din fonduri proprii 3 perechi de boi. Același lucru l-au făcut și întovărășiții din comuna Bîltanele. De asemenea, cei din comuna Grecești, satul Bărboi, au cumpărat 100 de oi. Valorificînd prin unitățile comerciale de stat lîna, laptele, brînza și mieii obținuți de la ele, întovărășiții au încasat suma de 46.000 de lei. Acum întovărășiții din Bărboi au hotărît să construiască un saivan.

Fiecare întovărășire din raionul Strehaia și-a creat cîte o sursă de venituri pentru mărirea fondului de bază. Bunăoară, întovărășiții din comuna Grecești au hotărît în adunarea generală ca fiecare membru să valorifice între 20 și 40 de kg de cereale, iar banii rezultați să fie întrebuințați în scopuri comune pentru cumpărarea de unelte, animale și ridicarea de construcții. Același lucru au hotărît și alte întovărășiri cum ar fi cele din Căpățînești și Meriș care au și realizat pînă acum între 3.000—4.000 lei prin valorificarea produselor agricole.

După cum s-a stabilit pînă la sfîrșitul anului, valoarea fondului de bază în întovărășirile din raionul Strehaia se va ridica la circa un milion lei.

După cum se vede, întovărășirile agricole din acest raion pun cu succes în practică învățămintele consfătuirii de la Constanța. Mergînd pe acest drum, ele vor deveni în curînd puternice din punct de vedere economic și organizatoric.

GH. ROȘU

Impărțirea avansurilor în bani și în natură la gospodăriile colective

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

In curînd, în gospodăriile colective va începe împărțirea avansurilor în bani și în natură. In legătură cu aceasta Ministerul Agriculturii și Silviculturii a întocmit unele recomandări, menite să ajute gospodăriile colective ca pe baza prevederilor statutului model să asigure o justă repartizare a veniturilor în natură și în bani.

DESPRE AVANSURILE BĂNEȘTI

In vederea acordării de avansuri bănești se recomandă gospodăriilor agricole colective ca pe baza hotărîrilor luate în adunările generale să rezerve și să depună la Banca Agricolă, într-un fond special 20—25 la sută din veniturile lunare sau trimestriale; de asemenea e bine ca la sfîrșitul anului gospodăriile colective să oprească anumite sume de bani din veniturile realizate în scopul acordării avansurilor bănești în lunile primului trimestru al anului viitor. Se recomandă ca avansurile bănești să se acorde atunci cînd au efectuat zile-muncă membri care lucrează direct în producție. Avansurile bănești se acordă numai pe baza zilelor-muncă efectuate neadmițîndu-se eliberarea de împrumuturi pe bază de chitanțe.

Pentru calcularea justă a avansurilor bănești și respectarea prevederilor art. 21 din statutul-model, se recomandă consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective ca pentru eliberarea avansurilor să întocmească împreună cu contabilitatea gospodăriei o situație după modelul dat în instrucțiunile Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Situația de calculare a avansurilor bănești întocmite de consiliile de conducere se verifică de comitetul executiv al sfatului popular raional și se aprobă de adunarea generală a membrilor gospodăriei. Această situație se întocmește ori de cîte ori se eliberează avansuri bănești.

Pe baza situației de calculare a avansurilor, verificată de comitetul executiv al sfatului popular raional și aprobată de adunarea generală președintele și contabilul gospodăriei colective întocmește borderouri de eliberare a avansurilor bănești.

In gospodăriile colective care cultivă suprafețe mai mari de plante tehnice (bumbac, in, cînepă, sfeclă de zahăr, tutun etc.), eliberarea avansurilor în bani se face fără a se aștepta terminarea predării către stat a producției contractate, în măsura predărilor și în mărime de pînă la 50 la sută din sumele obținute pe baza contractărilor încheiate. Mai înainte însă de a se acorda avansuri în bani, din veniturile încasate pentru producția culturilor teh-

(Continuare în pag. II-a)

PROBA DE LABORATOR

La centrul experimental de îngrășăminte bacteriene de la București-Băneasa cercetătoarele Stoian Marinela, Drăgușan Veronica și Maria Savu studiază comportarea culturilor de azotobacter în condițiile de laborator. Verificarea cea mare va urma apoi bineînțeles pe teren.

2.800 tone de nutreț însilozat

Gospodăria de stat Urleasca, din raionul Brăila, este una din gospodăriile ce posedă un sector zootehnic puternic dezvoltat. Pentru a asigura vitelor nutrețuri suficiente și de calitate pe tot timpul anului și mai ales iarna, conducerea gospodăriei a luat măsuri de sporire a cantității de furaj însilozat de la 4.500 tone cît a fost anul trecut, la peste 7.000 tone în acest an. Pînă în prezent, muncitorii de la gospodăria de stat Urleasca au însilozat cantitatea de 2.800 tone lucernă în amestec cu secară, ierburi, uruieli de cereale, tărîțe etc., urmînd ca de acum înainte să completeze cantitatea de nutreț necesară prin însilozarea porumbului furajer.

Fiecare ceas, folosit din plin

Fruntași printre combineri

La marginea ultimei tarlale cu grîu a gospodăriei de stat Dîlga, regiunea București, l-am cunoscut zilele trecute pe tov. Ciocea Constantin, fruntaș în întrecerea socialistă ce se desfășoară între cei zece combineri ai acestei unități.

Din cele 940 de hectare cu grîu ale gospodăriei, pînă la 15 iulie, tov. Ciocea a recoltat cu combina peste 65 ha. In fiecare zi, în loc de 6,5 ha. cît este norma unei combine, el a recoltat 7 ha.

L-am întrebat pe fruntașul combinerilor cum a reușit să strîngă zilnic o mai mare cantitate de grîu, decît tovarășii lui?

„Prin o mai bună îngrijire și exploatare a agregatului, mi-a răspuns el. In afară de întreținerea amănunțită a tractorului UTOS-26, eu îngrijesc cu migală combina".

In ce privește organizarea muncii, tov. Ciocea nu lucrează decît după **metoda în suveică**. Dimineața, el cere brigadierului de cîmp tov. Hristu Dumitru, să-i măsoare o parcelă cu grîu, lungă de 500 m. și lată de 100 m. După ce s-a asigurat că i s-a deschis drum în lan, el intră cu combina în parcela respectivă, la mijloc, pe verticală, astfel, încît să rămîie la dreapta și la stînga parcele de cîte 50 m. Ajungînd la capătul tarlalei, combinerul se întoarce spre stînga, — și lucrează la fel pînă ce termină de recoltat suprafața respectivă.

Metoda de lucru în suveică îi permite să execute întoarceri scurte la capete cu agregatul și o recoltare perfectă în cîmp. Dar combinerul fruntaș ține seamă și de alte amănunte, care pentru alții par puțin însemnate, în aparență. De pildă, el cronometrează timpul de deplasare al rutierului care acționează remorca, ce duce grîul la baza de recepție, cerîndu-i rutieristului să fie neapărat înapoi, la timpul necesar, pentru descărcarea sacilor, înlăturînd astfel timpii morți. De asemenea, nu admite ca muncitorii care deservesc combina să încarce pe topocran mai mulți saci decît este prevăzut.

ION DRINCU

In atenția G.A.S. din regiunea Craiova

Cu toate forțele la arat

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova au recoltat în aceste zile ultimele suprafețe ocupate cu păioase. Printre primele care au secerat, treierat și predat la bazele de recepție grîul și secara se numără gospodăriile din Băilești, Cetate, Afumați și altele. Acestea au obținut producții de peste 1.800 kg de grîu la ha, ceea ce pentru condițiile de climă din acest an este mulțumitor. Sînt însă și unele unități unde recolta de păioase a fost slabă.

Fără îndoială că seceta din lunile mai și iunie, care prin părțile Olteniei a fost mai accentuată, a influențat în rău soarta recoltei de păioase. Nu este mai puțin adevărat însă, că la aceasta au contribuit în mare măsură și condițiile proaste în care s-a executat însămînțarea grîului în toamna anului 1957. Astfel, la multe din gospodăriile care au obținut producții slabe, terenul a fost arat tîrziu și în pripă, iar semănatul s-a executat abia în luna noiembrie. In asemenea situație era și firesc ca grîul să intre în iarnă mic și firav, din care cauză parte din el s-a pierdut, culturile rămînind în primăvară rare și neuniforme.

Experiența anului agricol 1957—1958 trebuie să constituie un serios prilej de învățăminte pentru gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova. De aceea, prima lor grijă în perioada actuală trebuie să fie pregătirea temeinică a celor 30.000 de ha ce urmează a fi însămînțate în toamna aceasta. Încă de pe acum este necesar să fie arate toate terenurile destinate însămînțării cu grîu și orz de toamnă. Pentru aceasta gospodăriile trebuie să folosească cu maximum de randament tractoarele, greblele mecanice și presele de balotat, pe care le au în dotare, în scopul eliberării cît mai grabnice a miriștilor de paie, organizînd acolo unde este cazul și schimburi de noapte. Totodată, e bine ca inginerii și tehnicienii din gospodării să recunoască din timp tarlalele ocupate cu porumb timpuriu, pentru ca de îndată ce acesta va fi recoltat, tractoarele să poată intra în porumbiști pentru a le ara. De asemenea, încă din vreme trebuie aleasă, condiționată și păstrată cum se cuvine sămînța necesară. Numai în acest fel, se vor putea crea condiții ca însămînțările de toamnă să se execute în timpul optim, (pentru regiunea Craiova acesta corespunde cu luna septembrie), punîndu-se o bază temeinică pentru recolta anului viitor.

GH. LEU

IN REGIUNEA GALAȚI lucrările de recoltare *trebuie grăbite*

- Decalaj între seceriș și treieriș
- Insuficientă grijă față de sămînța pentru însămînțările de toamnă

Au trecut mai bine de trei săptămîni de cînd în lanurile de păioase de pe cuprinsul regiunii Galați au intrat secerătorii. Acolo unde munca a fost organizată cu chibzuință, unde mașinile au fost folosite cu întreaga lor capacitate de lucru, s-a reușit ca în acest răstimp să se recolteze o mare parte a cerealelor păioase. Astfel, în raionul Călmățui pînă la data de 14 iulie se izbutise să se recolteze peste 85 la sută din suprafețele de orz, grîu și secară, avansate la această dată fiind și raioanele Filimon Sîrbu, Măcin și Brăila. Gospodăriile de stat din regiune, care în anul acesta au fost înzestrate cu mijloace de recoltare din cele mai moderne, au reușit să recolteze pînă la data amintită peste 74 la sută din cerealele păioase, iar unele unități cum ar fi de pildă, „Urleasca" și „Nazîru", din raionul Brăila, „Berea Barbu" și „Romanu" din raionul Filimon Sîrbu, au terminat încă de acum 3—4 zile seceratul și treieratul orzului și grîului. Fără îndoială că acestea sînt rezultate îmbucurătoare care dovedesc o muncă susținută atît din partea muncitorilor de pe ogoare, cît și a organelor de conducere din aceste unități.

Dacă ținem seama de înzestrarea tehnică a regiunii cu mijloace de recoltare (combine și secerători-legători) și dacă studiem puțin planul de măsuri al regiunii privind campania de vară, vedem că rezultatele obținute pînă acum la seceriș nu sînt pe măsura posibilităților. După un calcul sumar privind capacitatea de recoltare a mașinilor și brațelor de muncă existente în regiune, reiese că secerișul păioaselor se putea termina în numai 15 zile de la începerea lui. De ce oare nu s-a putut realiza ritmul de recoltare în raport cu posibilitățile existente? Cauza o putem afla în desele defecțiuni survenite la secerători-legători și combine, precum și în pasivitatea cu care unii conducători din unitățile de stat și cooperatiste și unele organe agricole și de stat privesc încă problema recoltării. In comuna Chițcani, din raionul Brăila, de pildă, în ziua de 8 iulie din 5 secerători-legători trimise de S.M.T. Brăila a funcționat doar una, iar la gospodăria de stat Brateșul din raionul Galați, care este una din gospodăriile rămase în urmă cu recoltatul, șapte combine au stat fără să recolteze mai bine de două zile pentru că nu au avut benzină.

In regiunea Galați și treierișul este mult rămas în urmă. Pînă la 14 iulie, deși în sectorul cooperatist și individual se secerase mai bine de 65 la sută din suprafața de păioase, nu se treierase decît 4,46 la sută; din totalul de 843 de arii planificate nu se amenajaseră decît 633. La această dată funcționau doar 180 de batoze din 912 planificate.

O parte din aceste batoze n-au fost scoase pe arii deoarece se aflau în reparații. La S.M.T. Florești din raionul Focșani de pildă, o parte din batoze sînt încă nereparate. In altă parte, cum este cazul la S.M.T. Traian

(Continuare în pag. a 4-a)

SMULG PAMINTULUI TOT CE POATE DA

August 1949... 44 de familii de țărani muncitori din satul Păulești și-au unit pămînturile și forțele de muncă într-o gospodărie agricolă colectivă

Fiind aproape de orașul Satu Mare colectiviștii s-au gîndit ca în afară de cultura cerealelor și creșterea animalelor să se ocupe și de cultura legumelor și a zarzavaturilor, rezervînd 7,85 ha de teren.

Pînă în anul 1954 ei și-au tot mărit suprafața de grădină (ajungînd la 20 de ha). **Incepînd din anul următor au micșorat-o. Asta însă fără ca producția și veniturile să scadă, ci dimpotrivă.** Iată ce ne arată cifrele: în 1954 s-a realizat din vînzarea produselor legumicole un venit de 197.135 lei, ceea ce înseamnă aproape 10.000 lei de hectar. In 1956, deși suprafața a scăzut la 15 ha, venitul a fost totuși mai mare: 276.127 lei. Au revenit cîte 18.408 lei de fiecare hectar. Dar, ambițioși, colectiviștii din Păulești nu s-au oprit aci. In 1957 au redus suprafața cu încă 3 ha. Cu toate acestea suma încasată din grădinărit a ajuns la importanta sumă de 309.615 lei. La un hectar au realizat cîte 25.800 lei. Aproape de 3 ori mai mult decît în 1954. Anul acesta gospodăria cultivă legume și zarzavaturi numai pe 11 ha, dar venitul ce și-au propus colectiviștii să-l realizeze — și-l vor realiza — este de peste 330.000 lei.

Cum au ajuns colectiviștii din Păulești la asemenea rezultate?

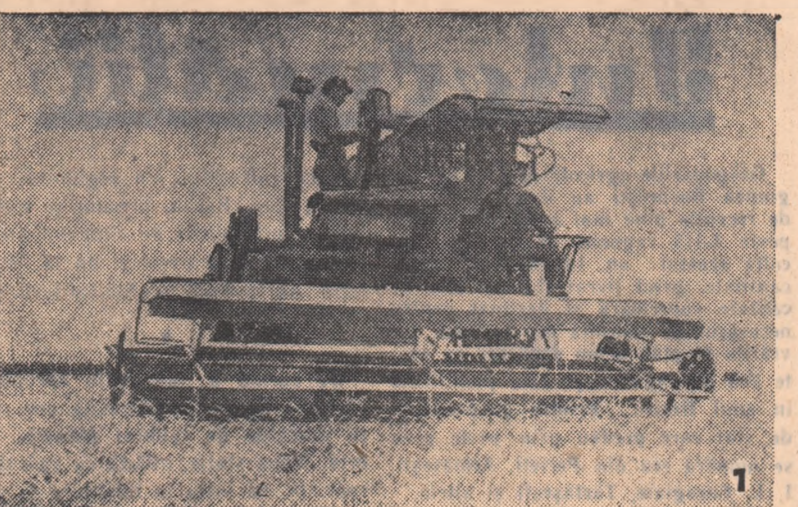
CULTURI TIMPURII

Pentru a realiza venituri tot mai mari de pe suprafețe tot mai mici nu le-a trebuit păuleștenilor eforturi nemaipomenite. Din experiența anilor trecuți ei au învățat că legumele timpurii sînt căutate și apreciate, iar pe deasupra au și un preț bun. Iată de ce au început să semene salată și spanac și să planteze ceapă încă din toamnă. Astfel, la începutul primăverii ei au scos pe piață însemnate cantități din aceste produse. Intre 15—20 ianuarie au însămînțat în răsadnițe calde ridichi de lună, gulioare și varză timpurie. După 25 martie, varza și gulioarele au fost plantate în cîmp. Așa au putut să scoată pe piață — cu o lună mai devreme ca în alți ani — gulioare și varză timpurie de pe care au realizat suma de 87.000 de lei. Pînă la I

V. CAZACU

(Continuare în pag. III-a)

PENTRU CA NICI UN BOB SA NU SE PIARDA!

1

Folosind din plin timpul prielnic și capacitatea mașinilor, lucrătorii din gospodăria agricolă de stat Mînăstirea, raionul Oltenița, dau în aceste zile bătălia strînsului recoltei. Iată-l pe combinerul Vasile Criste (fotografia nr. 1) care își depășește zilnic norma la recoltatul grîului cu 30 la sută. In fotografia nr. 2 prezentăm un aspect de la transportul grîului la baza de recepție. Zilnic se transportă în acest fel 5 vagoane de grîu. Totodată pentru eliberarea miriștilor de paie în vederea pregătirii terenului destinat însămînțărilor de toamnă, au fost puse în funcțiune 10 prese de balotat. O asemenea presă în timpul lucrului poate fi văzută în fotografia nr. 3.

2

3

Pentru fondul central al statului

GRÎU de pe BĂRĂGAN

Nicăieri, poate, ca în această cîmpie care face fală țării ca întindere și bogăție, vara nu este atît de fierbinte, cerul atît de înalt și alb-albăstriu. Și, nicăieri ca aici în Bărăgan, orizontul nu este atît de larg, tivit, numai dimineața și seara, de razele purpurii ale soarelui darnic în lumină și căldură.

In această cîmpie, lanurile de grîu au crescut mîndre; oameni cu combine și secerători au avut ce strînge, iar de cîtva timp aceste roade bogate au început să umple hambarele, magaziile.

La silozul din Lehliu e forfotă mare. Vin mereu camioane încărcate cu grîu ca aurul de la gospodăriile de stat Caragiale, I. C. Frimu și Frumușica.

— Peste 400 de vagoane am primit pînă în seara zilei de 15 iulie, spune tov. Dumitru Rusu, șeful bazei de recepție Lehliu, care, în aceste zile, abia poate prididi de atîta treabă.

Zumzăie batozele în largul cîmpului: la Lehliu, la Paicu, Răsvani, Săpunari, Valea Seacă, — pretutindeni, treierînd de zor recoltele de grîu ale colectiviștilor și întovărășiților.

In fața magaziilor statului s-au oprit acum căruțele cu grîu de la întovărășirea „Drumul lui Lenin" din Lehliu. Intovărășiții au început să aducă grîul contractat și plata pentru muncile S.M.T. Echipa de descărcători are în frunte pe Radu P. Ilie, președintele întovărășirii, un om scund, cu fața arsă de soare de ai crede că vine de la plajă. El, primul, ia în spinare un sac cu grîu, îndemnîndu-i și pe tovarășii săi. N-are timp de vorbă, dar pînă la urmă tot a găsit cîteva minute pentru a ne da lămuriri.

— Avem de predat în contul contractelor încheiate cu „Recolta" și cooperativa peste 9 vagoane de grîu și vrem să ne numărăm printre primii care se achită de obligații cu cinste, zice el.

In timpul ăsta, magazionerul bazei, tov. Drăgoi Ion, aduce buletinul de analiză: 81 greutatea hectolitrică și mai puțin de 2 la sută corpuri străine are grîul întovărășiților din Lehliu.

— E greu ca plumbul și curat ca orezul, intră în vorbă și Radu Petre Niță, unul din descărcători, despre care am aflat că este și deputat raional, iar în întovărășire se numără printre cei mai harnici.

In amiaza de iulie, soarele își varsă văpaia din plin; oamenii veniți la baza de recepție nu se sinchisesc însă, ca unii ce s-au deprins din tată în fiu cu munca, cu arșița din fiecare vară. Diferența este că în verile din ultimii ani și în cele ce vor mai veni, roadele pămîntului sînt ale lor, nu ale stăpînilor de altădată, moșierii, Lichiardopol sau Nae Mucică, cei care le-au supt zeama lăsîndu-i flămînzi și cu cămășile rupte în spinare.

Zoresc oamenii și sînt bucuroși de roadele muncii libere pe pămînturile unite în tarlale mari.

— Satul nostru, îmi spune președintele Radu P. Ilie, e tot intrat în întovărășire: peste 500 de familii. Anul ăsta am obținut peste 1100 kg de grîu la hectar de pe tarlalele însămînțate și recoltate în comun. Acum am reușit să-i convingem pe toți întovărășiții că este bine să strîngem chiar de pe arie grîul de sămînță pentru la toamnă. S-a terminat cu cîrpeala; nu mai e vreme de pierdut cu tocmeli, fiindcă principal este și executarea muncilor în comun, lucru despre care cei ce s-au codit în toamna trecută, s-au putut convinge cu vîrf și îndesat acum, la treieriș, cînd ei au obținut cu 150—200 kg grîu la hectar mai puțin decît noi care am însămînțat și recoltat laolaltă.

...Intovărășiții din Lehliu au terminat de descărcat la baza de recepție primele căruțe de grîu pentru fondul central al statului. Primesc preț bun.

De aceleași avantaje s-au bucurat și colectiviștii din comuna N. Bălcescu, satul Paicu, care au predat la bază 40.000 kg de grîu, întovărășiții din satul Valea Seacă, care au predat 12.000 kg și mulți alții. Achitîndu-se de obligațiile ce și-au luat prin contract, ei au predat pînă mai acum cîteva zile, la magaziile statului, peste 100 de vagoane grîu pentru fondul central.

Grîu ca aurul, — grîu de pe Bărăgan!

RADU SANDU

Cultura și viața

„ARTIȘTII" COLECTIVEI

Ion Oancea, responsabilul colțului roșu, împreună cu nevastă-sa veni cel dintîi. Prăfuit, neras, așa cum picase de pe cîmp, se opri de-a dreptul la sediul gospodăriei.

Curînd camera colțului roșu se umplu de tineri. Veniseră aproape toți cei ce alcătuiau brigada artistică a gospodăriei colective din Drăghici, sat de prin părțile Cîmpulungului de Muscel. Haralambie Bărbăuș cu nevasta, Ion Popescu, Elena și Niță Mateescu, Victoria Dumitrescu, toți fruntași atît la muncă, cît și la cîntec, joc și voie bună. Invățătorul Andrei Berliba, un bărbat înalt, roșcovan se afla ca întotdeauna printre ei.

Cît timp au stat acolo, strînși în jurul lui Ion Oancea, e greu de spus. Textele scurte, poezioare în care cei din colectivul artistic înfierau sau lăudau fapte văzute sau auzite în gospodărie au fost îndelung discutate.

A urmat apoi repetiție la cîntece, pe urmă la dansuri...

Tîrziu, cînd cocoșii au cîntat de miezul nopții, au plecat și „artiștii" colectivei spre casă.

Numai Ion Oancea s-a mai perpelit multă vreme în așternut. Repetiția se făcuse, într-adevăr, dar brigada artistică nu era decît unul din punctele activității culturale a colțului roșu. Mai trebuiau făcute atîtea... Conferințele trebuiau pregătite și popularizate, iar oamenii mobilizați să le asculte, apoi audițiile colective de fiecare seară din jurul aparatului de radio începuseră să lîncezească, apoi...

— Tu, Lenuță, dormi ? Te-ai uitat astăzi prin ziare ? Uite că mă luai cu vorba și nu m-am sfătuit cu învățătorul. Oare ce articol să citim mîine, la cîmp ?

Lenuța se trezește și bombăne supărată :

— Da mai lasă-mă omule odată și culcă-te.

Apoi văzînd că „omul" tot se mai foiește în așternut, se mai îmbună :

— Scoal-te și tu și uită-te ! Vezi că-i ziarul pe masă.

Ion se scoală, aprinde lampa, citește, subliniază.

A doua zi la arie, în pauza de prînz, oamenii ascultă cele citite de responsabilul colțului roșu, discută și învață...

Iar seara, cînd soarele se ascunde leneș după crestele îndepărtate ale Rudei și cînd se întorc cu toții în sat, cei mai tineri se opresc din nou la cămin, sau la sediul gospodăriei pentru repetiție și Ion Oancea, văzîndu-i, se bucură și le spune încrezător :

— Apoi, măi băieți, anul trecut la concurs, cei din Malul cu Flori ne-au luat-o ei înainte. Dar anul ăsta, pot să-și mute gîndul.

STELA NAEAGU

Educatoarea Maria Niți în mijlocul copiilor muncitorilor gospodăriei de stat Bragadiru, regiunea București.

Frumoase sînt poveștile și istorioarele citite de ea !

Echipele culturale la sate

Cu prilejul împlinirii a 7 ani de la înființarea gospodăriei agricole colective din comuna Albești-Bistrița, regiunea Cluj, brigada artistică a cooperativei „Tîmplarul" din Bistrița a prezentat un frumos program pe scena căminului cultural. S-a prezentat piesa „Ursul" de Cehov, după care au urmat recitări, cîntece și dansuri, romînești și maghiare. Cei peste 300 colectiviști și țărani muncitori din comună au aplaudat călduros artiștii amatori din rîndul cărora s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii Runcan Octavian, Livia Parcalan, Maria Cazacu, Lucia Butaci și Șoptelean Iacob.

*

Zilele trecute, o formație artistică a casei raionale de cultură Vaslui a făcut o deplasare în comuna Deleni. In fața unei săli pline s-a prezentat un frumos program alcătuit din piesa „Oaspetele din faptul serii" de Horia Lovinescu, numeroase dansuri și selecțiuni de muzică populară romînească.

S-au evidențiat în mod deosebit artiștii amatori Zugravu Vasile, Doina Popa, L. Parfenie și alții.

ION JEICAN și VICTOR VASILIU
corespondenți

In vizită la G.A.S. Dragalina

Cînd treci cu trenul spre Fetești, la cîțiva kilometri de Ciulnița, poți vedea înălțîndu-se chiar lîngă linia ferată o construcție oarecum deosebită în condițiile peisajului local.

Scrișnetul betonierelor, forfota zidarilor nu mai constituie o noutate. Doar proporțiile acestei construcții mi-au trezit curiozitatea.

Răspunsul l-am aflat la prima vizită pe care am făcut-o în gospodăria agricolă de stat Dragalina din raionul Călărași, de la tov. Ion Bostan, președintele comitetului de întreprindere.

Dacă gospodăria este fruntașă în producție, — cu o lună în urmă ea a primit diploma de „Evidențiat III" și un premiu de 100.000 lei acordat de Consiliul de Miniștri pentru rezultatele deosebite obținute în anul 1957 — activitatea culturală nu a cunoscut aceleași succese. In gospodărie nu s-a reușit bunăoară să se asigure o activitate continuă a brigăzii de agitație. Cele cîteva începuturi de alcătuire a unui cor și orchestre au fost fără succes. La aceasta au contribuit deopotrivă lipsa unei săli de repetiții și spectacol, ca și insuficienta muncă depusă de comitetele sindicale și de U.T.M. pe acest tărîm. De asemenea nu se poate vorbi de o atenție și un sprijin corespunzător din partea conducerii gospodăriei, în anii trecuți.

Discuția purtată cu noul președinte al comitetului de întreprindere mi-a întărit însă convingerea că în curînd la G.A.S. Dragalina activitatea culturală se va face simțită în mod deosebit. Cea mai importantă acțiune a fost desigur începerea construirii unui club al gospodăriei (construcția de lîngă linia ferată) care va fi gata în preajma zilei de 23 August. Proiectul acestei construcții evaluat la 450.000 lei prevede o sală de spectacole cu 300 de locuri, garderobă, o sală de bibliotecă, vestiar și bufet. Iată deci că de acum înainte problema repetițiilor va fi rezolvată.

Noul comitet de întreprindere care dovedește multă preocupare pentru această problemă, a realizat în scurt timp electrificarea a încă două secții, care au fost dotate cu aparate de radio. Astăzi, fiecare secție are un colț roșu și o bibliotecă proprie cercetată cu interes de către muncitori. In curînd două dintre secții vor avea și cîte un televizor.

Comitetul de întreprindere va trebui să se străduiască — mergînd pe linia bună de pînă acum — să completeze bibliotecile din secții cu cele mai importante lucrări apărute și să se preocupe de activitatea bibliotecarilor voluntari.

In ceea ce privește activitatea sportivă, G.A.S. Dragalina are realizări frumoase. Echipa sa de fotbal s-a comportat foarte bine în campionatul raional. In fiecare secție s-au amenajat terenuri pentru volei, iar echipele secțiilor s-au întîlnit în cadrul unui campionat intern.

Comitetul de întreprindere trebuie să dea o atenție deosebită atragerii unui număr cît mai mare de muncitori pe terenul de sport. Bazele existente, stadionul recent inaugurat, terenurile de volei, cele trei piste de popice aflate în amenajare ca și existența unui instructor sportiv creează această obligație.

Și pentru ca planul de muncă al comitetului de întreprindere, destul de bogat la capitolele cultural-sportiv să fie îndeplinit, este nevoie ca activitatea comitetului sindical să fie sprijinită de toți membrii săi. Lucru care nu se întîmplă încă.

L. C.

LOVRIN o stațiune experimentală legată de agricultura regiunii

O clădire sobră, fără etaj, înconjurată de copaci și arbuști așezați în așa fel încît ascund privirii dimensiunile reduse ale parcului.

Aici desfășoară astăzi o activitate rodnică cercetătorii stațiunii experimentale I.C.A.R. Lovrin. Infiinţată în anul 1947 ca o stațiune de ameliorare a sfeclei de zahăr în care lucrau trei cercetători, ea capătă peste cîțiva ani sarcina cercetării tuturor problemelor legate de agricultura cîmpiei de vest a țării. Creație a regimului de democrație populară, stațiunea I.C.A.R. Lovrin are astăzi 21 de cercetători, în marea lor majoritate cadre tinere, care urmăresc probleme de agrotehnică generală, agrotehnică specială și protecția plantelor.

Cercetătorii au la dispoziție o suprafață de 1.289 ha pe care o folosesc parțial pentru cercetările propriu zise, iar restul pentru obținerea de semințe din soiurile raionate sau cele create în stațiune. Despre realizările cercetătorilor de aici se pot spune multe lucruri. In primul rînd trebuie citat soiul de sfeclă de zahăr Lovrin 532 și ameliorarea unor linii noi de tomate printre care linia 1662. Mai recent s-au ameliorat unele soiuri de porumb stabilindu-se cîțiva hibrizi simpli între soiul Dobrogean și Phister roșu, la fasole s-a identificat Rotunda de Banat, care a și fost de altfel raionată.

O mare dezvoltare au luat-o lucrările de agrotehnică. S-au stabilit lucrările de bază ale solului cîmpiei de vest pentru cereale, prășitoare precum și agrotehnica cîtorva plante medicinale : coreandru, anason în condițiile acestei regiuni. Cercetătorii din Lovrin au stabilit după o seamă de experiențe efectuate în cîmp cele mai eficace sisteme de îngrășare a culturilor cu substanțe minerale, organice sau combinate. In laboratorul de pășuni și fînețe au stabilit cele mai productive amestecuri de ierburi perene pentru zona de vest. Legumicultura a reușit în scurt timp ameliorarea unor linii noi de tomate, ardei și pepeni verzi. La pomicultură după unele rezultate nesatisfăcătoare obținute la plantele subtropicale s-a trecut la adevăratele sarcini care constau în rezolvarea problemei raionării soiurilor de pomi fructiferi necesari regiunii.

O vizită la Lovrin nu se poate reduce la o discuție generală în biroul directorului sau secretarului științific. Realizările cercetătorilor de aici, munca lor pasionantă și perseverentă trebuie urmărită din laborator pînă la cîmpul de experiență. Am început așadar o scurtă vizită prin laboratoare. Dar iată că cercetătorii sînt plecați la cîmpurile experimentale. Ne întîmpină doar aparatele, priveliște familiară pentru însoțitorii mei, grafice, caiete de observații, exponate și probe ce-și așteaptă analiza.

Am stăruit mai mult în laboratorul de ameliorare a sfeclei de zahăr. Și mă voi strădui să explic cititorilor motivele. Inceputurile muncii de cercetare în stațiune au fost făcute cu sfecla de zahăr, iar primul succes al tinerei stațiuni, soiul Lovrin 532, a adus cu sine și încununarea activității cercetătoarei ing. dr. Simulescu Natalia, distinsă cu premiul de stat. Din 1955 lucrează aici și ing. Stanciu Mariana. A venit să facă stagiul și n-a mai plecat. Nu putea desigur să-și părăsească soțul care lucra mai de mult la laboratorul de pomicultură.

Și totuși am greșit cînd am afirmat că toți cercetătorii sînt plecați. In fața unui aparat o tînără blondă absorbită de lucru — determinînd umiditatea unei probe de sol — nici nu simte că are oaspeți. Cînd însfîrșit ne zărește se ridică brusc, înroșindu-se. Așa am făcut cunoștință cu Larisa Sergheevna Pițuc, cea mai nouă cercetătoare din stațiune. Larisa Sergheevna e absolventă a facultății de agronomie din Krasnodar, și a venit să lucreze alături de soțul ei. Imi mărturisește că-i place foarte mult stațiunea, munca sa și mai ales oamenii care au primit-o cu multă dragoste.

Cîndva s-a vorbit într-un mod poate senzațional despre lucrările de adaptare a plantelor subtropicale prin culturi în tranșeie. Lucrările celebre cu un an în urmă și încheiate astăzi, au arătat însă că aceste culturi sînt neeconomice și foarte pretențioase. O excepție o face doar smochinul, care se comportă bine în cultura de cîmp. Cercetătorul Stanciu Gheorghe mi-a înfățișat însă cu convingere sarcinile principale pe care le urmăresc acum în lumina învățămintelor consfătuirii de la Constanța: rezolvarea problemelor raionării soiurilor de pomi fructiferi și stabilirea rețelei de pepiniere pomicole din regiune. Ei pregătesc, de asemenea, minuțios o colecție din toate speciile de pomi fuctiferi cu soiuri atent verificate, rezistente la frig și de o mare productivitate.

Raidul meu prin cîmpurile experimentale ale stațiunii s-a încheiat printre cercetătorii legumicoli ing. Mihai Georgescu și ing. Anghelescu Hariton. Aceștia se găsesc la sfîrșitul unui ciclu de observații cu privire la culturile comparative de morcov, castraveți, ceapă, usturoi, mazăre și varză. O preocupare deosebită o constituie de asemenea producerea semințelor elită în scopul îmbunătățirii soiurilor raionate și menținerea unui nivel ridicat de productivitate.

Cînd mă strădui să închei aceste rînduri privind încă paginile carnetului plin de însemnări, îmi dau seama că n-am reușit să înfățișez decît o mică parte din munca și străduințele, din succesele și speranțele acestor neobosiți truditori pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre. Și mă simt parcă vinovat față de ei.

LUCIAN CURSARU

SAPTAMINA LENEȘULUI

Colectivistului Ion Glodeanu și altora din comuna Valea Seacă, raionul Medgidia, care lipsesc de la lucru, în toiul muncilor de vară...

LUNI

— Timpu-i astăzi minunat
Haide, măi, la secerat
C-a sosit de ieri mașina.
— Nu pot, c-a născut vecina
Și-am obraz, zice Ion ;
Merg și eu cu un plocon.

MARȚI

— Ce zici, astăzi vii, Ioane ?
— Știu eu ? Timpu-i cam cu toane
E-norat, și vezi matale
Am un junghi aci, în șale.

MIERCURI

— Vii să stringem astăzi snopi
Pe tarlaua de la plopi ?
— Oi veni, însă acuș
Vezi, duc niște corcoduși
La cazan, la Amarie
Ca să fac niște rachie
Și-o să-ți dau vreun țoi și ție.

JOI

— Astăzi ce mai e Ioane ?
— Făcătorul de icoane !
Sînt-Ilie ! N-ai știut ?
Băă ! ce om nepriceput !

VINERI

— Secerișul l-am gătat.
Vii barem la treierat ?
Azi și mîine să dăm zorul ?
— Nu vezi că-mi scrintii piciorul ?
Nici în pat nu pot să urc.
Tocmai astăzi să vă-ncurc ?

SIMBATA

— Ioane, măi, e ziuă-acuș.
Nu mergi colo la „tiriș"
Că s-a strîns un deal de paie ?...
— Nu pot astăzi, măi Culaie :
Că botează-a lui Ilie
Și mă duc la cumetrie.

DUMINICA

— Unde-alergi Ioane-n trap
Chiar așa, cu noaptea-n cap ?
— Azi e bîlci la tîrg, nu știi ?
Eu credeam că și tu vii.
Și-apoi zi : se poate oare
Muncă-n zi de sărbătoare ?!

AL. RAICU

SATIRA ȘI UMOR

EPIGRAME

Din cauza proastei gospodăriri, la Stațiunea experimentală legumicolă Buzău prețul firului la răsadurile de roșii repicate s-a ridicat la 0,50 lei.

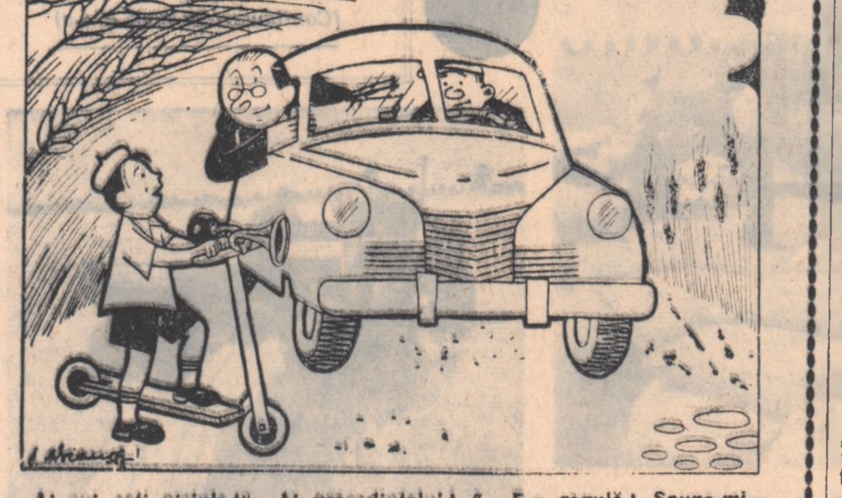
Cei care au „realizat"
Un preț la roșii ridicat,
Acum desigur se cuvine
Ca să...roșească de rușine.

La bufetul din Berești, regiunea Galați, din cauză că acoperișul este stricat, plouă înăuntru.

La bufet e cîteodată
Băutura „botezată" ;
Nu de cel bufetier,
Ci de... apa cea din cer.

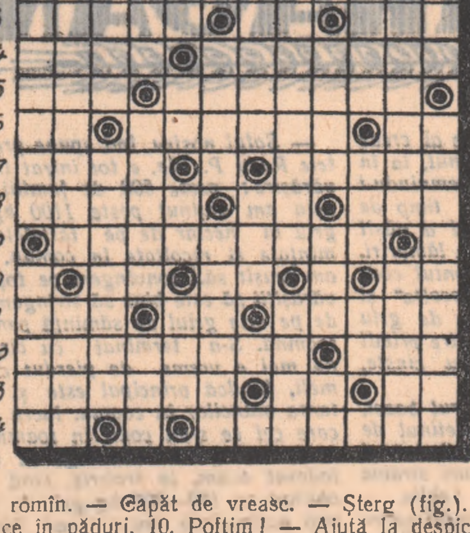
IGOR BLOCK

PE TEREN...

„Al cui ești piciule !" „Al președintelui !..." „E-n regulă ! Spune-mi cum se desfășoară muncile agricole..."

De-ale pădurii

Orizontal : 1 Scriitor sovietic, autorul cărții „Pădurea rusească". — Plantă exotică din familia palmierilor. 2. Acțiuni pentru realizarea planurilor de refacere a economiei forestiere. 3. Munți împăduriți între Jiu și Dunăre. — Ion ... și-a pierdut capul. — In ei se socoate vîrsta pădurilor. 4. Păsări răpitoare. — De pădure. 5. Ordinea ceremoniilor unui cult. — Piesă de Ostrovschi din repertoriul Teatrului Municipal. 6. Primește ! — ...lui Vasile Roaită. Gras dar gol la mijloc. 7. Bici. — Dintr-un popor tracic (fem). 8. Poet romîn. — Capăt de vreasc. — Șterg (fig.). 9. Cea de urși și mistreți se face în păduri. 10. Poftim ! — Ajută la despicatul lemnelor. — Ave ! 11. Iși are vizuina în pădure. — Vîrfuri de plopi. — Verigile lanțului. 12. Poet clasic rus. — Fibră. 13. Copaci asupra cărora au acționat joagărele. — Plantă textilă. — In orice conifer. 14. Articol. — A scris pentru copii „Păunașul codrilor".

Vertical : 1. Luminițe în iarbă. — „...în codru", de G. Coșbuc. 2. A scris cartea „Orașul din pădure", apărută în Editura Tineretului. — Nu e basm. 3. Are roșu în față. — Clasic rus, autorul cărții „Copiii din crîng". 4. Refrenul cîntecelor de leagăn. — Ciobani, oi și cîini. — O fărîmă din pădure în limbaj poetic. 5. Veche poemă cîntată. — Pin fără rădăcină. — Și un fag la fel. — Eminescu îl visa făcut din tinere ramuri. 6. Vasile Udrea. — Grădină cu alei și copaci. — Tavă. 7. Poame. — Arbust cu scoarță cenușie. 8. Păsărică ce vestește primăvara pe meleagurile noastre. — Apărut. 9. Măsuri de suprafață. — Fluviu în U.R.S.S. — Animal nordic, cu coarne rămuroase. Pronume. 10. Animalele sălbatice din păduri. — Curelușe de meșină. — Dumneaei. 11. „Pădurea" din care izvorăște Dunărea. — Face pomul pom, așa cum școala face omul om. 12. Nu îndrăznesc. — Mare scriitor romîn, autorul cărților „Măria sa puiul pădurii" și „Dumbrava minunată".

IOAN PASCAL

Impărțirea avansurilor în bani și în natură la gospodăriile colective

(Urmare din pag. I-a)

nice contractate, consiliul de conducere trebuie să repartizeze sumele necesare la fondul de ajutorare, care potrivit recomandărilor Plenarei C.C. al P.M.R., din 16—17 iulie 1957 este de maximum 4 la sută din valoarea venitului global (socotit în bani). Odată cu acordarea avansurilor bănești consiliul de conducere repartizează în interesul tuturor colectiviștilor, cotele de 10—15 la sută din veniturile bănești pentru mărirea fondului de bază (indivizibil).

DESPRE AVANSURILE IN NATURA

Articolul 20 din statutul model al gospodăriei colective prevede că după terminarea recoltatului și achitarea în întregime a obligațiilor contractuale curente și restante, a muncilor executate de S.M.T., restituirea împrumuturilor de semințe și furaje și după ce au fost repartizate cantitățile de produse necesare completării fondurilor statutare, gospodăriile colective pot împărți AVANSURI IN NATURA PINA LA 40 LA SUTA DIN CANTITAȚILE DE PRODUSE CUVENITE MEMBRILOR. AVANSURILE DE 40 LA SUTA SE POT ACORDA DIN GRIU, SECARA, ORZ, PORUMB, FASOLE, FLOAREA-SOARELUI CARTOFI ȘI FIN. Pînă la repartizarea acestor venituri se recomandă consiliilor de conducere că pot acorda membrilor pe timpul treierișului avansuri în mărime de 15 la sută din primele cantități de cereale treierate, care urmează să se rețină la eliberarea avansului de 40 la sută. In ceea ce privește paiele se recomandă ca îndată după treieriș să se repartizeze cantitățile necesare pentru fondul și rezerva de furaje, pentru așternut și vînzări, iar paiele rămase să se împartă definitiv membrilor în raport cu zilele-muncă efectuate de fiecare. Acei membri care nu au nevoie total sau în parte de fîn și paie, le pot valorifica cu aprobarea adunării generale prin gospodăria colectivă sau le pot lăsa gospodăriei.

Pentru eliberarea avansurilor în produse animale (de miere, lînă și brînză), se recomandă ca după îndeplinirea obligațiilor față de stat (cote de lînă) și contractuale precum și după reținerea fondurilor statutare, adunarea generală să hotărască cît să se împartă membrilor pe bază de zile-muncă. La propunerea consiliului de conducere, adunarea generală poate stabili ca din aceste cantități de produse cuvenite pentru zilele-muncă să se elibereze membrilor un avans de 40 la sută, iar restul să li se împartă la sfîrșitul anului. Eliberarea avansurilor în natură se face pe baza borderourilor nominale întocmite de președintele și contabilul gospodăriei. De asemenea, instrucțiunile recomandă gospodăriilor colective, ca odată cu repartizarea avansurilor în natură să se hotărască în adunările generale acordarea unei părți din ajutoarele ce se cuvin bătrînilor, invalizilor, familiilor ostașilor cu greutăți și cu posibilități restrînse de muncă.

In ceea ce privește creșterea fondului de bază (indivizibil) care reprezintă principala sursă de sporire a avutului obștesc, în lumina consfătuirii de la Constanța, se recomandă gospodăriilor colective să repartizeze și din veniturile în natură un anumit procent la fondul de bază. In acest scop Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă gospodăriilor colective ca acest procent să fie în jurul lui 5 la sută din veniturile în natură, în raport cu condițiile concrete ale fiecărei gospodării.

Pregătește un nou transport

Țăranul muncitor Voicu Dumitru din comuna Falaștoaca, raionul Vidra, a livrat pînă acum statului 1.500 kg roșii, 2.000 kg. cartofi, ardei etc.

Iată-l în grădină recoltînd roșii pentru un nou transport.

Post sanitar model

La marginea Băileștiului, nu departe de șoseaua ce duce spre Afumați, se află ariile de treier nr. 9 și 10. Intre spațiul ce desparte ariile, se află amenajate pichete de incendiu, umbrare, chioșcuri ale cooperației, o bibliotecă volantă. Dar ceea ce îți atrage în mod deosebit atenția este un vagon deasupra căruia flutură un steag alb cu o cruce roșie. In interiorul postului sanitar se află dulăpioare cu medicamente și instrumente medicale.

Pe două măsuțe se află frumos rînduite la îndemîna tuturor — diferite broșuri cu sfaturi medicale. Tot în interiorul vagonului se află două paturi pentru cazurile mai grave.

Datorită muncii deosebite de prevenire și lămurire dusă de echipierii sanitari în frunte cu tov. doctor Traian Păcurariu, nu s-au înregistrat la arii accidente serioase, cele cîteva răniri ușoare fiind pansate pe loc.

GH. ANGHELACHE
corespondent

A luat ființă Uniunea regională a băncilor cooperative București

De curînd, în sala de festivități a Centrocoop-ului a avut loc adunarea generală de constituire a Uniunii regionale a băncilor cooperative — București. La adunare au fost prezenți, pe lîngă delegații băncilor-cooperative din regiune, invitați ai organelor de partid și de stat, precum și din partea filialelor și sucursalei regionale București a Băncii Agricole.

In raportul ținut cu acest prilej, s-au scos în evidență realizările obținute de băncile agricole, specificîndu-se printre altele ca pînă la 30 iunie cele 123 unități ce cuprind în raza lor de activitate 94 la sută din comunele regiunii, aveau 41.235 membrii cu părți sociale subscrise în valoare de 8.890.000 lei. Ca împrumuturi pentru diferite scopuri de producție și alte nevoi gospodărești ale membrilor, au fost acordate numai în primul trimestru al acestui an peste 17.000.000 lei.

In cuvîntul lor, delegații la adunarea generală au arătat metodele de muncă folosite în unitățile pe care le-au reprezentat, făcînd importante propuneri pentru îmbunătățirea muncii. In încheiere lucrările a luat cuvîntul tov. Anton Alexandrescu, președintele Consiliului Central al Băncilor Cooperative, care a arătat aspecte pozitive și negative din activitatea băncilor cooperative din regiunea București, precum și sarcinile ce revin rețelei cooperatist-bancare în lumea satelor.

Informații

Gospodăriile agricole de stat din regiunea București au livrat la bazele de recepție pînă mai acum cîteva zile peste 4.315 vagoane de grîu din recolta acestui an. In cea mai mare cantitate, grîul livrat statului este de calitate superioară și destinat pentru necesarul de sămînță din toamnă. Livrările de pînă acum depășesc cu peste 200 de vagoane pe cele planificate în anul trecut. Printre gospodăriile de stat care predau grîu peste plan se numără cea din Perieți, Armășești, I. L. Caragiale, Tărtășești și altele.

*

Zilele acestea s-au deschis lucrările sesiunii lunare de comunicări a Institutului de Cercetări Agronomice a Academiei R. P. Romîne privind rezultatele unor cercetări științifice efectuate în ultimii ani. In primele zile, au fost prezentate, printre altele, comunicările : „Contribuții la stabilirea mecanismului de salinizare secundară al solului pe parcele terasate în lunca Dunării", „Rezultatele culturilor comparative cu soiuri și epoci de sămănat la orzul de toamnă la stațiunea din Cluj în anii 1955—1957" etc.

*

In zilele de 14 și 15 iulie s-au desfășurat la Zărnești lucrările consfătuirii interregionale în legătură cu organizarea verificării în lan a cartofilor rezistenți la rîia neagră. La consfătuire au participat specialiști în cultura cartofului din regiunile Suceava, Iași, Bacău, precum și specialiști în problemele de fitopatologie de la I.C.A.R. București și de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

*

De curînd a început în apropierea orașului Oradea construcția unei stații moderne de calibrat porumb hibrid. Noua stație, utilată cu aparatură specială, va intra în funcțiune la sfîrșitul acestui an.

*

In majoritatea regiunilor din țară, acțiunea de recunoaștere în culturi a semințelor de plante tehnice, furaje și legume se desfășoară în bune condițiuni. Mult avansate în aceste lucrări sînt regiunile București, Ploești, Galați, Constanța și altele.

*

La gospodăria agricolă colectivă din Țibucani, raionul Tîrgu Neamț, a avut loc zilele acestea o consfătuire organizată de sfatul popular regional Bacău, la care au participat președinți și zootehniști din majoritatea gospodăriilor colective din regiune. Participanții la consfătuire au discutat posibilitatea dezvoltării șeptelului de animale în următorii ani, avînd în vedere sarcinile desprinse din consfătuirea de la Constanța.

Din experienţa UNITĂŢILOR AGRICOLE COOPERATISTE

De la 8 la 27 de litri de lapte zilnic — iată rezultatul hrănirii raţionale

A fost o vreme cînd vacile de lapte din gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din regiunea Constanţa erau hrănite la fel. Fiecare vacă primea aceeaşi cantitate şi acelaşi sort de furaje. Deşi hrănite la fel, producţia de lapte diferea de la vacă la vacă. Lucrul acesta n-a trecut neobservat de brigadierul zootehnic Petre Culeţu. El a căutat să afle cauzele. A căutat în cărţi. Dar, cărţile nu l-au lămurit prea mult. N-a ştiut, se înţelege, în care să caute. A mers atunci şi a cerut explicaţii de la specialiştii staţiunii de cercetări zootehnice Palas. Ei i-au explicat de ce nu dă fiecare vacă aceeaşi cantitate de lapte şi cum poate fi mărită producţia de lapte printr-o hrănire diferenţiată în raport cu producţia, vîrsta şi greutatea animalului. Intors în gospodărie, Petre Culeţu a întocmit, la început ajutat bineînţeles de specialişti, raţii diferenţiate. Mai întîi experienţa, dacă se poate numi aşa, a fost făcută doar cu un grup de vaci. Mărindu-li-se raţia, unele vaci şi-au sporit producţia. Altele au rămas la aceeaşi producţie, dar au început să se îngraşe. Insemna că ele nu pot da mai mult lapte.

Consumind în 24 de ore 3 kg de concentrate, 5 kg de fîn borceag, 15 kg de nutreţ însilozat şi 10 kg de grosiere tocate, vaca Breaza da zilnic 7—8 litri de lapte. Prin mărirea raţiei de concentrate numai cu cîteva sute de grame, iar a raţiei de fibroase şi suculente cu cîteva kg (astfel ca la fiecare litru de lapte să revină 0,5 unităţi nutritive şi 53 gr albumină digestibilă) vaca şi-a sporit producţia zilnică la 12 litri. Mărirea raţiei a continuat. La fiecare sporire a raţiei creştea şi producţia de lapte. Cînd s-a ajuns la o raţie de 5 kg de concentrate şi 25 de kg de nutreţ însilozat, vaca Breaza da pe zi 27 de litri de lapte. Brigadierul Culeţu a mărit mai departe raţia de nutreţ. Vaca însă a început să se îngraşe fără să mai sporească producţia. Aceasta i-a arătat brigadierului că s-a ajuns la limita posibilităţilor şi nu-i rentabil să continuie cu mărirea raţiei. Rezultatele furajării în raport cu producţia au determinat consiliul de conducere să hotărască trecerea la hrănirea raţională a tuturor celor 70 de vaci de lapte ale gospodăriei. Acum în gospodărie se obţine în medie pe an de la o vacă circa 2.800 litri de lapte. Unele exemplare, la fel ca vaca Breaza, dau 27—30 de litri de lapte pe zi.

Fapte şi cifre

● *Tovarăşul Dumitru Gîngu, inginerul gospodăriei colective „Vasile Roaită" din comuna Drăgăneşti, comună centru de raion, a primit din partea colectiviştilor o sarcină obştească: să fie corespondent al ziarului nostru. La îndeplinirea sarcinii a trecut imediat. Din scrisoarea sa spicuim: gospodăria a terminat recoltatul orzului şi griului pe o suprafaţă de 173 de ha. O parte din suprafaţa recoltată a fost însămînţată cu porumb furajer. Pe restul terenului, tractoarele S.M.T. Radomireşti zoresc să termine arăturile. Conform hotărîrii adunării generale 5 la sută din producţia de grîu şi orz este reţinută pentru fondul de bază. Odată cu treierişul colectiviştii muncesc la recoltarea furajelor de pe 36 de ha şi continuă lucrările de întreţinere a culturilor şi lucrările în vie. Introducindu-se munca în acord anul acesta s-a reuşit, pentru prima dată, ca toate lucrările să fie executate la timpul cel mai potrivit.*

● *Intr-un singur an în cunoscuta gospodărie colectivă din Codlea s-au realizat multe. Mai întîi construcţiile Au fost terminate grupul de sere, depozitul de combustibil şi lubrifianţi, garajul, întreprinderea de ghivece şi un pod de beton care leagă clădirile administrative şi o parte din terenul gospodăriei de magazii, grajduri şi cealaltă parte din teren.*

Am lăsat anume la urmă 2 construcţii: magazia de cereale care s-ar putea numi mai degrabă siloz — are o capacitate de 300 de vagoane — şi o baie cu 12 duşuri. Baie în gospodărie colectivă! In schimbarea felului de trai al ţăranilor colectivişti este un început ce trebuie subliniat.

Ing. C. ILIESCU
corespondent

● *De la 27 la 233 de familii, atît a crescut într-un an gospodăria colectivă din satul Vizireni, raionul Filimon Sîrbu. Tot satul e în gospodărie. Organizată pe principii socialiste, munca satului e mult mai productivă. Griul a fost recoltat. Acum se ară şi treieră de zor. Alături de colectivişti, muncesc cu vrednicie şi tractoriştii. Cel mai frumos orez, cea mai frumoasă sfeclă de zahăr, cel mai frumos tutun din împrejurimi sînt ale gospodăriei. Recoltatul tutunului a început.*

Şi munca la construcţii este în toi. Magazia e aproape gata, iar echipa de cărămidari pregăteşte materialul pentru noi construcţii.

Colectiviştii Nicolae Nistor, Şerban N. Creţu, Ion N. Radu şi alţi cîţiva aleargă după munci uşoare; sînt codaşii gospodăriei. Am dat numele lor şi nu pe al celor harnici care se numără cu sutele. Nu-i poţi numi pe toţi iar să-i numeşti numai pe unii, nu se cade.

Ing. agr.
ŞTEFAN MAZILESCU
corespondent

● *Gospodăria colectivă Albina, din Băiculeşti, raionul Curtea de Argeş, îşi sporeşte neîncetat numărul de membri. Acum 2 ani, la înfiinţare, avea 22. Lună de lună numărul acestora a crescut pînă la 40. Zilele trecute, văzînd dezvoltarea pe care a luat-o gospodăria, încă 5 familii au înaintat cereri de înscriere. Apoi alte 3 familii. Inscrierea în gospodăria colectivă continuă.*

ION COTOI
corespondent

O NOUĂ CONSTRUCŢIE

De curind, la gospodăria agricolă de stat Hălchiu, regiunea Stalin, a fost dat în folosinţă un nou grajd, cu o capacitate de 100 capete. Aşa cum se vede în fotografie, alături de acest grajd se află şi castelul de apă, care este tot o construcţie nouă.

Veşti din Valea lui Mihai

Nu există prin împrejurimi lanuri de porumb mai mîndre ca ale colectiviştilor din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea. Aceasta se datoreşte atît faptului că porumbul a fost semănat la timp, cu maşina cît şi bunei îngrijiri pe care colectiviştii au dat-o culturilor în tot timpul anului. Astfel, ei au reuşit ca pînă acum să praşească porumbul de patru ori. Urmînd exemplul colectiviştilor, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori din comună au praşit şi ei porumbul de trei ori.

Dar nu numai cu culturile de porumb se pot mîndri ţăranii muncitori din Valea lui Mihai. Deosebit de frumoase sînt şi culturile de sfeclă de zahăr, cartofi, ardei şi viile. Membrii asociaţiilor simple din comună au praşit sfecla de zahăr şi ardeiul de boia de trei ori, iar cultivatorii de cartofi, pe lîngă praşilele aplicate culturilor, au făcut depistarea şi combaterea gîndacului de Colorado. De asemenea celor 160 de ha. de vie ale comunei li s-au aplicat două sape, 3 stropiri cu zeamă bordeleză şi s-a executat legatul viţei.

O contribuţie de seamă la dobîndirea acestor rezultate frumoase au adus-o Szabo Emeric, tehnician agronom şi Solti Alexandru agent pentru cultura sfeclei de zahăr.

GH. BOBOC
corespondent

LEMNUL nu-i singurul material de CONSTRUCŢIE

Gospodăriile colective din raioanele Botoşani şi Dorohoi posedă o bună parte din clădirile necesare desfăşurării producţiei agricole. Alte clădiri sînt în curs de construire.

Indrumate să folosească materialele ce se găsesc pe plan local, gospodăriile colective au ridicat, numeroase construcţii de lemn. Acest material — lemnul — se găseşte într-adevăr din belşug în cuprinsul regiunii Suceava, iar organele locale au ajutat gospodăriilor să-l procure. Zilnic camioanele gospodăriilor transportă material lemnos.

Procurarea cu uşurinţă a lemnului a dus însă la folosirea neeconomicoasă a acestui material. Magazia de 25 de vagoane a gospodăriei colective din Vînători a fost construită în întregime din lemn. La fel şi maternitatea de scroafe, iar saivanul de oi este construit din furci de lemn, nuiele împletite şi lipit cu pămînt. Numeroase alte construcţii ale gospodăriilor colective din Suliţa, Popeni, Băluşeni, Poiana sînt făcute de asemenea din lemn.

Chiar dacă ţinem seama că lemnul este un material care se găseşte din abundenţă în regiune, nu putem considera că practica de a ridica construcţii numai din lemn este o practică bună. In afara de faptul că lemnul se produce greu şi are multiple întrebuinţări industriale, că sînt sectoare de producţie de unde nu poate fi înlocuit, însuşi experienţa a demonstrat gospodăriilor colective că nu-i convenabil să ridice construcţii din lemn. Datorită ploilor multe care cad în regiunea Suceava draniţa (şindrila) de pe clădirile acoperite cu 7-8 ani în urmă trebuie înlocuită. Pereţii făcuţi din furci şi nuiele de stejar, carpen etc. (esenţe de lemn valoroase) se coşcovesc repede, cer reparaţii multe şi costisitoare.

Gospodăria colectivă din Băluşeni a cheltuit pentru renovarea şi mărirea cu puţin a unui grajd de lemn aproape tot atît cît i-ar fi trebuit să ridice un grajd nou de cărămidă care, se ştie, are viaţă mult mai lungă. Deci scump şi netrainic, iată caracteristicile construcţiilor făcute în întregime din lemn. Membrii multor gospodării colective au înţeles deja că-i bine să economisească lemnul, să ridice construcţii din cărămidă, ieftine şi cu viaţă lungă. De aceea ei au comandat prese manuale cu care să confecţioneze cărămidă. Din 9 prese comandate de gospodăriile din cele 2 raioane, pînă la 8 iulie nu se primiseră decît 2. Celelalte urmează să fie trimise în gospodării abia de acum încolo. Va mai trece apoi, dacă nu se iau măsuri imediate, un timp pînă cînd colectiviştii să fie învăţaţi să le mînuiască. Şi cu aceasta va trece şi timpul bun de construcţii. De aceea nu-i de mirare că gospodăriile — deşi convinse că-s mai bune clădirile de cărămidă — se zbat să capete lemn pentru a nu rămîne cu planul de construcţii neîndeplinit.

Ce-i de făcut? Mai întîi urgentarea trimiterii preselor. Secţia agricolă a regiunii trebuie să intervină mai insistent la centrele mecanice care le fabrică. In al doilea rînd trebuie extinsă metoda construcţiilor din chirpici, învelirea lor cu stuf, care se găseşte din abundenţă în raioanele Botoşani şi Dorohoi, sau cu plăci de azbociment care-s ieftine, uşoare şi deosebit de durabile. Gospodăria colectivă din com. Roma este foarte mulţumită de clădirile din chirpici şi de cele acoperite cu plăci de azbociment. Colectiviştii din comuna Brăeşti au numai cuvinte de laudă despre calităţile stufului folosit mai ales pentru acoperiş, dar şi la confecţionarea pereţilor.

Lemnul economisit poate fi îndreptat de organele Departamentului Silviculturii către gospodăriile colective din regiunile Constanţa, Bucureşti, pentru a-l folosi la lucrările de unde el nu poate fi încă înlocuit.

M. CALIANU

Din munca colectiviştilor

Pe lîngă celelalte ramuri de producţie, colectiviştii din comuna Furculeţ, raionul Alexandria, a dezvoltat sectorul apicol. In fotografie, Stroe Zaharia controlînd coloniile de albine.

Răduţă Marcel, tînărul din fotografie, e un pasionat crescător de pui. Gospodăria colectivă din Dor Mărunt, din raionul Lehliu, are peste 1.000 de pui

După 700 de metri buncherul e plin

Spre încercare combina a intrat în lan. A mers 700 de metri şi buncherul de 1.500 de kg s-a umplut cu grîu. Combina n-a mers mai departe. Grîul gospodăriei colective din Drăcşani, regiunea Suceava, era încă verde. Apoi începuse şi ploaia. Primul drum al combinei a arătat că gospodăria va obţine în jur de 4.000 de kg la ha. In realitate calculele arată o producţie mai mare, dar, prevăzători, colectiviştii socotesc că grîul, încă verde, va mai scădea în greutate.

In afară de grîul contractat încă din iarnă, colectiviştii din Drăcşani au hotărît să vîndă statului, la preţul de contractare, întreaga cantitate de grîu ce depăşeşte producţia planificată.

C. RISTACHE

Din experienţa S.M.T. Ianca — regiunea Galaţi

Folosim întreaga capacitate de lucru a maşinilor

In campania de recoltare din acest an, staţiunea noastră a trebuit să execute lucrări de seceriş, arături şi treieriş pe terenurile a 9 gospodării agricole colective.

Pentru a respecta întocmai durata lucrărilor prevăzute în contractele încheiate, noi ne-am propus să folosim în aşa fel tractoarele şi maşinile agricole încît ele să lucreze cu maximum de randament. In acest scop, am asigurat funcţionarea fără întrerupere a utilajului. Ca urmare sarcinile de recoltare pînă la zi, au fost îndeplinite la toate gospodăriile colective. Folosind din plin cele 24 de secerători-legători noi am recoltat deja 1.400 de ha cu păioase, terminînd secerişul la 7 gospodării colective, iar la două lucrînd la strînsul recoltei de pe ultimele parcele cu grîu şi ovăz.

Noi am folosit din plin şi combinele cu care staţiunea este înzestrată. In această privinţă cele mai frumoase realizări le-a obţinut tov. Satnoianu Ion, care în numai 10 zile, lucrînd cu combina pe tarlalele gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Ianca, a recoltat grîul de pe 106 ha.

Mecanizatorii noştri s-au străduit ca paralel cu recoltatul păioaselor să are şi miriştile pe suprafeţe cît mai întinse. Pînă în prezent, am executat această lucrare pe 750 ha. Cele mai bune rezultate la arat au fost obţinute de către brigada a 8-a condusă de tov. Popa Radu, care lucrează la gospodăria colectivă din satul Berlescu.

Rezultate bune am obţinut şi la treieriş. Organizîndu-se temeinic munca, treierişul l-am putut începe chiar la cîteva zile de la recoltatul păioaselor la 28 de batoze din cele 33 transportate la arii. De exemplu, la gospodăria colectivă din satul Berlescu treierişul cu trei batoze a început încă de la 7 iulie. Pînă acum, ele au şi treierat grîul de pe 118 ha, obţinîndu-se în medie 1.650 kg la ha. Batozarii noştri au insistat ca garniturile de treier să fie permanent alimentate cu snopi. La multe arii, colectiviştii muncesc în întrecere pentru a transporta grîul la batoze, astfel încît acestea să treiere o cît mai mare cantitate zilnic. Brigăzile de cîmp ale gospodăriei colective din Berlescu, conduse de tov. V. Mocanu şi Buzea Vintilă, au transportat de pildă cu regularitate cantitatea necesară de snopi la ariile deservite de ele încît batozele şi-au putut îndeplini şi chiar depăşi norma. In ziua de 9 iulie, de exemplu, la cele două arii de mai sus s-au treierat 18.178 de kg şi respectiv 18.128 de kg grîu, — şi aceasta cu toate că în acea zi lucrul a început abia la ora 11 dimineaţa, din cauza ploii care căzuse în ajun. O şi mai mare cantitate de grîu a reuşit să treiere batozarul Cocis Alexandru la gospodăria colectivă „Drumul Socialismului" din satul Perişoru. Aci, în ziua de 10 iulie s-au treierat chiar 22.150 kg. alimentarea făcîndu-se pe ambele părţi. Recolta obţinută a fost de 1.700 kg grîu la ha.

In încheiere, cred că e necesar să subliniez faptul că rezultatele obţinute pînă acum sînt strîns legate şi de crearea condiţiilor bune de muncă şi de trai a mecanizatorilor noştri. Fiecare brigadă a fost dotată printre altele, cu tot utilajul de exploatare necesar executării întreţinerii tehnice zilnice, şi periodice, la tractoarele şi maşinile agricole, — ca şi cu un minim de piese de schimb şi materiale de care mecanizatorii ar avea nevoie pentru înlăturarea unor mici defecţiuni ce s-ar ivi la maşini în timpul lucrului. Totodată, noi am asigurat fiecărei brigăzi marmide izolante pentru transportul la cîmp a mîncării calde, iar gospodăriile colective au asigurat transportul acesteia de la staţiune la brigăzi.

In ultima şedinţă decadală de producţie, la care au luat parte toţi şefii de brigadă şi pontatorii alimentatori, s-a luat hotărîrea ca lucrările de treieriş şi arăturile să fie intensificate, astfel încît pînă în ziua de 9 august, staţiunea noastră să îndeplinească toate lucrările prevăzute pentru campania agricolă din vara acestui an.

Ing. NEMŢUC MARCEL
directorul S.M.T.-ului Ianca, regiunea Galaţi

VENITURI MARI DE PE URMA CREŞTERII OILOR

Ingrijirea permanentă şi cu atenţie a oilor este grija de seamă a ciobanilor Chesca Gheorghe, Sălăjan Ioan, Ionescu Marin şi Popa Ioan de la gospodăria agricolă de stat Rupea, regiunea Stalin.

După tunderea oilor, cu prilejul sortării lînei pe calităţi şi predarea ei către unitatea prelucrătoare, fabrica „Partizanul Roşu" din Oraşul Stalin a calculat un randament de 62 la sută la cantitatea de lînă predată de gospodărie.

Astfel, la cele 2.599 kg lînă predată, spancă calitatea I s-a obţinut un spor de 981 kg, la cantitatea de 1.385 kg lînă calit. I ţigaie s-a obţinut un spor de 432 kg, iar la cantitatea de 549 kg lînă ţigaie calit. II s-a obţinut un spor de 130 kg. La cantitatea totală de 4533 kg lînă predată s-a obţinut un spor de 1.543 kg. La rîndul său fabrica prelucrătoare a primit o lînă de o calitate mai bună şi ca atare stofele ce se vor face din această lînă vor fi mai trainice, mai frumoase.

Dar nu numai atît. Ingrijirea atentă şi permanentă a oilor a făcut ca şi producţia de lapte să crească. Dacă pe semestrul I al anului 1958 era prevăzut a se preda unităţii prelucrătoare I.C.I.L. cantitatea de 156 hl. lapte de oaie, pînă la 30 iunie s-au predat 323 hectolitri, rămînînd ca din planul anual 426 hl să se mai predea 103 hl.

TIRNAVOI TEOFIL
corespondent

Prind viaţă învăţămintele consfătuirii de la Constanţa

Smulg pămîntului tot ce poate da

(Urmare din pag. 1)

iulie în casa gospodăriei colective din Păuleşti a intrat din vînzarea legumelor timpurii peste 125.000 lei, ceea ce dovedeşte cît de bănoase sînt astfel de culturi.

CULTURILE DUBLE

Planul de producţie al gospodăriei prevede în acest an cultivarea legumelor şi a zarzavaturilor pe 11 ha. Planul de cultură este însă de 16 ha. Cum de-i posibil acest lucru? Iată cum. Pe terenul unde a fost salata, spanacul, se cultivă, după recoltarea acestora, gulioare, ridichi, conopidă. Pe terenul de pe care au recoltat ceapă verde, se plantează varză de vară. Iar după eliberarea terenului şi de aceste culturi colectiviştii îl pregătesc, aşa cum fac în aceste zile, pentru a fi cultivat cu varză de toamnă. Va fi a treia cultură pe acelaşi loc.

RIDICAREA PRODUCŢIEI LA HA

Dacă cultivi pe acelaşi teren mai multe feluri de plante într-un an pămîntul secătuieşte, producţiile scad. Vrednicii grădinari ştiu aceasta şi redau pămîntului substanţele minerale necesare dezvoltării plantelor. Astfel, din 2 în 2 ani, terenul destinat grădinii este gunoit cu cîte 4—5 vagoane de gunoi de grajd bine fermentat la ha. De asemenea îngrăşămintele fosfatice, azotoase şi potasice sînt folosite în cantităţi mari şi după necesităţile plantelor. La varză, de pildă, se dă mai mult azotat de amoniu: cîte 200—250 kg la ha. Superfosfat şi sare potasică se dă mai puţin: cîte 150 kg şi respectiv 100 kg la ha. La roşii se pune superfosfat în cantităţi mai mari: 200—250 de kg la ha, iar azotat de amoniu 120 kg şi sare potasică 80 kg la ha. Cînd e vorba de rădăcinoase, îngrăşămintele potasice ocupă cantitativ primul loc.

Pentru ca plantele să poată folosi cît mai bine aceste îngrăşăminte, grădinarilor nu le este indiferent nici data cînd le bagă în pămînt. Cea mai mare parte din superfosfat, de exemplu, se administrează toamna, odată cu arătura adîncă. Restul, cît şi celelalte două feluri de îngrăşăminte se pun la dispoziţia plantelor la plantare sau în timpul vegetaţiei, odată cu praşila întîia şi a doua.

In felul acesta, colectiviştii din Păuleşti scot de pe un hectar producţii ce trec de 2,5 vagoane la varză, 2 vagoane la roşii şi 16—17.000 de kg la ardei.

Trebuie să mai arăt că, în scopul ridicării producţiei la ha, sub directa îndrumare a inginerului agronom al gospodăriei, tov. Francisc Mihai, se încearcă în acest an sămînţa a 50 de soiuri din care 12 de varză, 8 de ardei, 8 de roşii etc. pentru a se stabili care din ele sînt mai productive pentru condiţiile de climă şi sol de la Păuleşti.

La realizarea acestor succese contribuie în mare măsură priceperea grădinarului Iuliu Sebök şi hărnicia colectiviştilor Szatmari Roza, Ion Tănasi, Vasile Rusu, Paul Somniu şi mulţi alţii.

ANIMALE MAI MULTE — PRODUCŢII MAI MARI

Gospodăria agricolă de stat Jegălia este o unitate fruntaşă printre cele din regiunea Constanţa. In ultimii ani, ea a obţinut producţii mari în sectorul cerealier. Nu acelaşi lucru se poate spune însă şi despre sectorul zootehnic.

Consfătuirea de la Constanţa, a ajutat colectivul acestei gospodării să-şi dea seama de lipsurile existente în sectorul zootehnic şi să ia măsurile cuvenite. Muncitorii şi tehnicienii gospodăriei şi-au luat angajamentul să mărească producţia de lapte pe cap de vacă, să depăşească sporul în greutate la tăuraşii de prăsilă şi să reducă cheltuielile, contribuind astfel la rentabilizarea unităţii. Angajamentele luate au prins viaţă. Astfel, pînă la 20 iunie s-au obţinut în medie zilnic cîte 14,2 litri de lapte pe cap de vacă. Creşterea producţiei de lapte a dat posibilitate gospodăriei să-şi îndeplinească înainte de termen planul de livrări pe semestrul I şi chiar să-l depăşească pe luna în curs.

Succesele obţinute de muncitorii de la Jegălia se datoresc în primul rînd unei hrăniri şi îngrijiri raţionale a celor 188 de vaci. Bunăoară, păşunatul vacilor se face mai mult noaptea şi pe grupe de 20—25 capete. In zilele călduroase vacile nu sînt scoase la păşunat, ci sînt oprite la grajduri, unde li se dă ca hrană masă verde. Muncitorii de la ferma de vaci a gospodăriei au aplicat cu succes şi alte metode printre care masajul ugerului, adăpatul de trei ori pe zi etc. Şi tineretul taurin se bucură de o atenţie deosebită. Astfel, tineretul a fost ţinut zilnic în taberele de vară special amenajate cu umbrare şi lîngă surse de apă. Datorită acestui fapt s-a reuşit ca sporul în greutate pe luna mai şi iunie să fie depăşit cu peste 600 de kg faţă de prevederile planului. De asemenea, planul anual de livrare la tăuraşi este pe cale de a fi îndeplinit încă de pe acum: s-au livrat 34 de tauraşi din cei 45 planificaţi şi după cum afirmă directorul gospodăriei, numărul prevăzut va fi depăşit cu cel puţin 30 de capete pînă la sfîrşitul anului. Insfîrşit trebuie arătat că cheltuielile făcute pînă acum în sectorul zootehnic sînt mult mai mici faţă de cele prevăzute. Se poate deci anticipa, pe bună dreptate, că în acest an sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Jegălia va deveni rentabil.

★

O altă unitate din regiunea Constanţa care şi-a dezvoltat mult sectorul zootehnic în ultimul timp este gospodăria agricolă de stat Moşneni. Ea are o fermă de vaci, o îngrăşătorie de porci şi o maternitate de scroafe. Anul trecut ramura creşterii porcilor le-a dat mult de furcă celor de la Moşneni. Planul de livrare la carne şi la fătări nu a fost îndeplinit şi ca atare această ramură de producţie a fost nerentabilă. Cauzele: lipsa de furaje variate necesare atît porcilor puşi la îngrăşat, cît şi scroafelor în timpul fătării şi alăptării purceilor, precum şi infiltrarea în acest sector a brucelozei. Anul acesta, în special după consfătuirea de la Constanţa, lucrurile s-au schimbat mult. Au fost depistate scroafele şi porcii bolnavi de bruceloză, aceştia fiind izolaţi într-un loc special amenajat. Acum, furajele existente sînt variate şi de bună calitate. Ele satisfac în întregime hrana porcilor şi a scroafelor, cu toate că numărul acestora a crescut în ultimele luni. Datorită acestor măsuri planul la fătări a fost realizat iar preţul de cost al unui purcel de o lună este sub cel planificat. A crescut şi sporul în greutate al porcilor. De pildă, pînă acum s-au obţinut 224.656 kg carne faţă de 163.123 kg. cît fusese planificat. Indeplinirea tuturor indicilor în ramura creşterii porcilor a făcut ca şi cîştigul muncitorilor care lucrează în acest sector să se mărească cu aproape 300 de lei lunar. Şi acum cîteva cuvinte despre ferma de vaci. De la cele 71 de vaci intrate în lactaţie s-au obţinut pînă în prezent 849,75 hl de lapte, adică cu 21,69 hl mai mult faţă de plan, producţia medie pe cap de vacă ajungînd la 13 litri pe zi. Important este şi faptul că preţul de cost al unui litru de lapte este cu 0,20 lei sub cel planificat.

Iată, aşadar, numai unele rezultate care oglindesc succesele obţinute de cele două gospodării de stat prin aplicarea recomandărilor consfătuirii de la Constanţa, rezultate care, aşa cum am arătat, vor face ca sectorul zootehnic al acestor unităţi să contribuie din plin la rentabilizarea lor.

R. GHEORGHE

Să înceteze agresiunea imperialistă împotriva Orientului Arab!

O nouă şi ruşinoasă agresiune imperialistă în Orientul Mijlociu

Pe pămînturile Orientului Mijlociu se pune la cale o sîngeroasă aventură împotriva popoarelor arabe care-şi apără dreptul la libertate şi independenţă naţională. Cu mai puţin de doi ani în urmă, aventura Suezului le-a arătat imperialiştilor că voinţa popoarelor de a apăra pacea e mai puternică decît armele cele mai perfecţionate. Şi totuşi, minaţi de o furie oarbă, văzînd cum le scapă din ghiare bogăţiile Orientului Mijlociu, americanii au debarcat în Liban crezînd că prin forţa armelor pot întoarce roata istoriei. Intervenţia armată a S.U.A. în Liban arată cu toată claritatea că imperialiştii au aruncat masca şi au pornit la agresiune făţişă împotriva popoarelor arabe iubitoare de pace.

Încercarea de justificare a brutalei intervenţii militare în treburile interne ale Libanului apare atît de cusută cu aţă albă încît nu stă în picioare nici o singură clipă. In declaraţia specială publicată la Casa Albă, în numele preşedintelui S.U.A., se afirmă că Statele Unite au trimis trupele lor în Liban pentru a „demonstra grija S.U.A. pentru integritatea şi independenţa Libanului", care e ameninţat din afară precum şi pentru „apărarea cetăţenilor americani aflaţi în această ţară".

Vasăzică apărarea Libanului? Dar întregul popor libanez luptă de săptămîni cu arma în mînă pentru a goni clica antipopulară de la conducere. Există oare în dreptul internaţional norme care să dea dreptul Statelor Unite să trimită forţe armate într-o ţară străină situată la mii de kilometri de graniţele lor?

Adevărata cauză a intervenţiei armate a S.U.A. — aşa cum se arată şi în Declaraţia guvernului U.R.S.S. în legătură cu evenimentele din Orientul Apropiat şi Mijlociu — este tendinţa monopolurilor petroliere din S.U.A. şi alte puteri occidentale de a-şi menţine dominaţia colonială în aceste ţări, precum şi eşecul total al politicii lor în Orientul arab, falimentul pactului de la Bagdad şi al faimoasei doctrine Dulles-Eisenhower.

Debarcarea trupelor americane la Beirut constituie un act de intervenţie armată şi nu numai împotriva Libanului ci şi împotriva tuturor ţărilor arabe iubitoare de pace.

Dacă în cazul agresiunii împotriva Egiptului guvernul american nu şi-a dat direct pe faţă intenţiile, acum imperialismul american este agresorul direct. Intervenţia armată a S.U.A. în Liban creează o serioasă ameninţare pentru pace şi implică urmări foarte grave.

În această situaţie extrem de primejdioasă şi îngrijorătoare pentru cauza păcii generale, Uniunea Sovietică — aşa cum se arată în Declaraţie — face apel la O.N.U. să ia cele mai urgente măsuri pentru a pune capăt agresiunii. Guvernul sovietic declară că Uniunea Sovietică nu poate rămîne indiferentă faţă de evenimentele care creează un pericol serios într-o regiune învecinată frontierelor sale şi îşi rezervă dreptul de a lua măsurile necesare dictate de interesele menţinerii păcii şi securităţii.

Poporul nostru care a luat cunoştinţă cu profundă indignare şi îngrijorare de agresiunea imperialistă în Liban condamnă cu hotărîre această intervenţie tipic colonialistă, contrară intereselor păcii, şi cere guvernului S.U.A. să-şi retragă de îndată forţele armate de pe teritoriul acestei ţări. Guvernul şi poporul romîn — aşa cum se arată în declaraţia guvernului R.P.R. în legătură cu intervenţia trupelor armate ale Statelor Unite în Liban — îşi reafirmă deplina solidaritate cu lupta popoarelor arabe pentru cauza dreaptă a independenţei şi suveranităţii lor naţionale.

Republica Irak se bucură de sprijinul şi simpatia tuturor popoarelor iubitoare de pace

O nouă republică a apărut pe harta lumii. In noaptea de 13 spre 14 iulie, în urma acţiunii armate sprijinite de popor, în Irak a fost răsturnată monarhia, înlăturat guvernul reacţionar şi proclamată republica. Primul ministru al Irakului, Nuri Said, a fost ucis de mulţime, iar regele Feisal a fost executat de forţele revoluţionare irakiene. Guvernul republican în frunte cu generalul Abdel Kerim Kassem controlează întregul teritoriu al Irakului, situaţia în ţară fiind stabilă.

De multă vreme, Irakul — ţara aceasta situată în Orientul Mijlociu între Turcia, Iran, Kuweit, Arabia Saudită, Iordania şi Republica Arabă Unită (provincia Siria) şi a cărei suprafaţă se întinde pe 435.000 kilometri pătraţi, a constituit o importantă sursă de venituri pentru monopolurile petroliere din Anglia şi în ultimul timp şi din Statele Unite ale Americii. Ţara este foarte bogată în petrol. Bogăţia aceasta n-a aparţinut însă poporului irakian, ci a încăput pe mîna capitalului străin care a condamnat Irakul la o stare de cruntă înapoiere şi asuprire.

Împotriva imperialiştilor înrobitori şi a slugilor lor, poporul irakian s-a ridicat de multe ori la luptă cu arma în mînă. De fiecare dată însă lupta poporului a fost înecată în sînge. Pentru înrobirea poporului irakian, imperialiştii şi-au găsit o unealtă supusă în persoana lui Nuri Said. Premierul alungat de la putere şi ucis de popor, fost ofiţer englez şi mare moşier şi care în ultimii 20 de ani a ocupat de mai multe ori funcţia de prim ministru al Irakului, Nuri Said a vîndut în întregime independenţa ţării monopolurilor britanice şi pentru a se putea menţine la putere a instituit în ţară un regim de crudă teroare.

Evenimentele petrecute în Irak în ultimele zile constituie o continuare a luptelor purtate de popor pentru libertate şi independenţă naţională. Ele constituie o nouă şi puternică răbufnire a nemulţumirii şi urii ce s-a adunat în sînul maselor împotriva exploatării coloniale de-a lungul anilor.

In cercurile înrobitorilor imperialişti, care-şi văd primejduite cîştigurile stoarse din exploatarea sălbatică a poporului irakian, aceste evenimente au provocat o impresie zguduitoare. Referindu-se la cele petrecute în Irak, agenţia americană de presă „Associated Press" scria că „este cea mai gravă lovitură dată poziţiei occidentale în Orientul Mijlociu de la naţionalizarea Canalului de Suez".

Amărăciunea cercurilor imperialiste este cu atît mai mare cu cît Irakul, cu fostul lui regim, constituia sprijinul cel mai de nădejde în politica de menţinere a dominaţiei lor, politica de jaf şi asuprire, pe care aceste cercuri o duceau în Orientul Arab. In ultimii ani, Irakul a fost executorul cel mai fidel al planurilor agresive ale imperialiştilor în această parte a lumii. Noul guvern al Irakului a anunţat ieşirea ţării din federaţia irakiano-iordaniană înfiinţată de imperialişti spre a acţiona ca un instrument de rupere a solidarităţii lumii arabe — şi a denunţat pactul de la Bagdad.

Lupta poporului irakian pentru consolidarea libertăţii şi independenţei ţării sale se bucură de sprijinul şi simpatia tuturor popoarelor iubitoare de pace. Pînă ieri, Republica Irak a fost recunoscută oficial de U.R.S.S., R. P. Chineză, Republica Arabă Unită şi Yemen. Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne a trimis o telegramă preşedintelui guvernului Republicii Irak prin care îl informează că guvernul ţării noastre recunoaşte oficial proclamarea Republicii Irak.

Colaborare frăţească romîno-cehoslovacă

Se împlinesc la 21 iulie zece ani de la semnarea la Bucureşti, a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Republica Populară Romînă şi Republica Cehoslovacă.

Prietenia romîno-cehoslovacă s-a închegat în decursul multor decenii. Anii celui de-al doilea război mondial au cimentat puternic relaţiile dintre cele două popoare. Amintirea miilor de ostaşi romîni care împreună cu Armata Sovietică au contribuit la eliberarea Cehoslovaciei de duşmanul comun al libertăţii şi civilizaţiei — hitlerismul — e scumpă prietenilor noştri cehi şi slovaci.

După instaurarea în cele două ţări a puterii clasei muncitoare, prietenia dintre popoarele romîn şi cehoslovac a căpătat un conţinut nou, socialist, bazat pe înaltele principii ale internaţionalismului proletar. Tratatul romîno-cehoslovac constituie o expresie a acestui tip nou de relaţii statornicite între ţările din marea familie a popoarelor socialiste.

Reprezentînd dorinţa celor două popoare de a-şi desfăşura în linişte uriaşa lor muncă constructivă, tratatul a adus şi aduce o importantă contribuţie la menţinerea păcii în Europa. El şi-a dovedit pe deplin utilitatea prin aportul pe care l-a adus în dobîndirea unor importante succese în diverse domenii de activitate de către cele două ţări prietene. O deosebită importanţă o au legăturile economice. Romînia dispune de imense avuţii şi resurse naturale a căror valorificare în interesul dezvoltării economiei şi al ridicării nivelului de trai al poporului nostru cere importante mijloace materiale şi tehnice. De aceea, colaborarea cu o ţară industrială atît de dezvoltată ca Cehoslovacia ne este de cel mai mare folos. La rîndul ei, Cehoslovacia, prin colaborarea cu ţara noastră îşi poate spori posibilităţile de aprovizionare a economiei cu mărfuri pe care ţara noastră le produce în cantităţi mai mari. Colaborarea activă cu industria cehoslovacă înlesneşte fabricarea în ţara noastră a unor produse chimice de mare însemnătate. O puternică contribuţie aduce R. Cehoslovacă, alături de alte ţări din lagărul socialist, în construirea la Brăila a combinatului de celuloză care va fi una din cele mai mari întreprinderi de acest fel. De asemenea, Republica Cehoslovacă acordă ţării noastre un sprijin frăţesc şi în înfăptuirea planului nostru de electrificare. Termocentrala de la Doiceşti construită cu ajutorul R. Cehoslovace, sprijinul acordat în construirea marii hidrocentrale „V. I. Lenin" de la Bicaz, sînt dovezi grăitoare ale acestui sprijin.

La rîndul ei, R. P. Romînă aduce un aport preţios la dezvoltarea unor sectoare în economia R. Cehoslovace. Noi livrăm butil-alcooli, zinc metalurgic, pirite, sare şi am pus la dispoziţia ţării surori documentaţia necesară privind prelucrarea gazelor naturale, fabricarea negrului de fum industrial şi prelucrarea acestuia în fabricile de cauciuc. Colaborarea romîno-cehoslovacă cuprinde de asemenea schimbul de tehnicieni şi ingineri, de colective artistice, organizarea de expoziţii etc.

O prietenie rodnică, de nezdruncinat — astfel poate fi caracterizată prietenia romîno-cehoslovacă.

La aniversarea a zece ani de la semnarea Tratatului, poporul romîn transmite popoarelor Cehoslovaciei un salut fierbinte urîndu-le noi succese în construcţia socialistă, în lupta pentru apărarea păcii şi securităţii în întreaga lume.

In regiunea Galaţi lucrările de recoltare trebuie grăbite

(Urmare din pag. I-a)

batozele n-au fost duse la timp la arii din cauza... delăsării.

Neamenajarea ariilor şi neinstalarea la timp a batozelor a făcut ca în raionul Brăila, care este unul din raioanele fruntaşe la secerat, să existe o serie de comune ca Baldovineşti (cu 86 la sută din suprafaţa de păioase secerată) Corbu, Latinu etc., în care nu a început nici pînă acum treierişul.

La baza decalajului inadmisibil care există între seceriş şi treieriş, în această regiune stă în primul rînd părerea greşită care se manifestă chiar şi la unii tehnicieni de la regiune, care susţin că e bine să se termine mai întîi secerişul şi apoi să se treacă cu toate forţele la treieriş.

★

Este ştiut că unul din factorii de bază în obţinerea de recolte mari este sămînţa. Pentru asigurarea unei seminţe de bună calitate, încă înainte de începerea secerişului în regiunea Galaţi s-a început recunoaşterea lanurilor a căror recoltă poate fi folosită ca sămînţă. Astfel, în întreaga regiune au fost recunoscute pentru sămînţă 24.306 ha de grîu, 4.911 ha cu orz, 1.704 ha de secară etc. In afară de aceste suprafeţe recunoscute de către aprobatorii regionali şi raionali, pentru necesarul propriu de sămînţă al gospodăriilor de stat, colective, şi întovărăşiri agricole, în regiune există în unele unităţi loturi semincere pentru înmulţirea seminţei, iar două gospodării de stat Urleasca şi Slobozia-Ciorăşti — sînt specializate în producerea de sămînţă.

Deoarece paralel cu recoltarea grîului şi orzului de consum în regiunea Galaţi se desfăşoară şi recoltarea loturilor destinate producerii de sămînţă pentru recolta anului viitor, am căutat să urmărim şi această problemă. In această privinţă trebuie arătat că în regiune există o serie de deficienţe care fără îndoială duc la pierderea de sămînţă cît şi la deprecierea ei. Astfel, la gospodăria agricolă de stat „Brateş", din raionul Galaţi, care posedă un lot semincer de 380 de ha de grîu A-15 din înmulţirea a doua, pe lîngă faptul că nu s-a căutat să se recolteze această suprafaţă în scurt timp după intrarea grîului în perioada coacerii depline (recoltatul lotului semincer durează de mai bine de o săptămînă) au existat unele neglijenţe şi în ceea ce priveşte grija pentru buna calitate a seminţei. Pe o serie de parcele de pildă, grîul era complet culcat la pămînt, iar pe altele plin de pălămidă şi stuf, fapt pentru care desigur că s-ar fi cuvenit ca plantele de pe aceste porţiuni să fie tăiate cu coasa sau secera, treierate aparte şi în cazul cînd recolta nu corespundea pentru sămînţă, să fie dată spre consum. Ori cei de aci au băgat combinele şi au recoltat la un loc întreaga suprafaţă fără să analizeze dacă grîul de pe porţiunile în care era culcat la pămînt, sau îmburuienit, mai corespunde. Mai mult chiar, combinele lucrau fără ridicător şi o parte din grîul culcat rămînea nesecerat (atît din lotul semincer cît şi din cultura mare).

Dacă în ceea ce priveşte felul de recoltare a loturilor de sămînţă, la gospodăria raională Urleasca diferă de cel de la Brateş (în sensul că la gospodăria raională s-a făcut recoltarea în condiţii mult mai bune şi ţinîndu-se cont de prevederile agrotehnice în această privinţă) nu tot acelaşi lucru se poate spune şi despre înmagazinarea şi condiţionarea cerealelor de sămînţă. Din lipsă de spaţiu, cei de la gospodăria Urleasca au depozitat o parte din grîul, orzul şi secara de sămînţă în grajduri, remize, garaje etc. prost închise şi pline de umezeală, improprii pentru depozitarea seminţei. Oare lucrul acesta nu va avea urmări asupra calităţii seminţei? Fără îndoială că da. In această privinţă vinovată este deopotrivă conducerea gospodăriei cît şi aceea a trustului regional care nu s-a îngrijit să asigure din vreme spaţiul suficient şi corespunzător pentru sămînţă. Deşi gospodăria Urleasca dispune de un mare selector mecanic şi cîteva trioare, nu condiţionase pînă zilele trecute decît cîteva tone de orz, restul cerealelor de sămînţă înmagazinîndu-le necondiţionate. Cam aşa stau lucrurile şi la cealaltă gospodărie raională, Slobozia-Ciorăşti, unde, de asemenea, nu există suficient spaţiu pentru depozitarea seminţei, ca şi în alte gospodării cu lot semincer propriu.

Socotim că este de datoria secţiei agricole regionale, a Trustului regional Gostat, a organelor agricole raionale şi a conducerilor unităţilor agricole de stat şi cooperatiste ca paralel cu munca de urgentare a treierişului să se ocupe îndeaproape şi de felul în care sînt recoltate şi depozitate seminţele pentru recolta anului viitor.

I. GHEORGHIU
şi V. POMPILIU

LUPTA PENTRU LIBERTATE IN UGANDA (Africa)

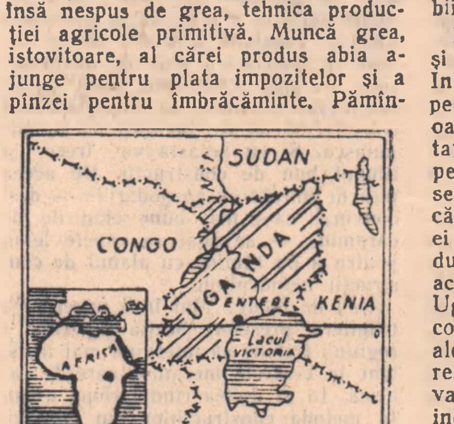
de ABU MAYANJA
fost secretar al Congresului Naţional din Uganda

Luptăm pentru că sîntem nemulţumiţi de starea de lucruri actuală şi pentru că nutrim o imensă speranţă în progresele ce le vom realiza atunci cînd vom fi stăpîni în propria noastră ţară.

Sîntem săraci şi mulţi dintre noi bolnavi. Dintr-o sută de copii care se nasc în ţară, patruzeci nu ating vîrsta de cincisprezece ani; nu avem decît cîteva şcoli şi nici acelea nu sînt bune; plătim impozite grele; suferim umilinţa interdicţiilor rasiale; nu avem dreptul de a ne exprima liber gîndurile deoarece ne pîndeşte închisoarea şi exilul. Intreaga noastră economie este subordonată nevoilor Angliei; recoltele noastre sînt vîndute la preţuri de batjocoră; nu sîntem egali cu albii în faţa legilor; nu avem un drapel al ţării noastre, pe care să-l arborăm şi nici imn naţional pe care să-l cîntăm; şi pe deasupra sîntem guvernaţi de străini care nu au nici înţelegere, nici respect, nici dragoste pentru felul nostru de viaţă, pentru gîndurile şi sentimentele noastre.

Şi totuşi, noi sîntem oameni şi nu cai pe care poţi să-i faci să umble după placul stăpînului. Ţara noastră e una din cele mai frumoase din lume, însorită, plină de lacuri şi păduri, cu un subsol plin de bogăţii. In Uganda se cultivă toate plantele tropicale; bumbacul, cafeaua, ceaiul, trestia de zahăr, tutunul. Marile noastre lacuri pot furniza suficientă energie şi pot iriga acele regiuni ale ţării care nu primesc suficientă ploaie. Resursele minerale ale Ugandei nu au fost încă în întregime evaluate, dar se ştie că există zăcăminte uriaşe de cupru şi fier.

Viaţa ţărănimii din Uganda este însă nespus de grea, tehnica producţiei agricole primitivă. Muncă grea, istovitoare, al cărei produs abia ajunge pentru plata impozitelor şi a pînzei pentru îmbrăcăminte. Pămînturile cele mai bune aparţin colonialiştilor. Pe moşiile de mii de hectare, plantatorii albi folosesc mîna de lucru sclavagistă.

PROGRAMUL CONGRESULUI NATIONAL

Constituit în 1952, Congresul Naţional din Uganda şi-a propus ca obiectiv principal unirea diferitelor grupări indigene într-o singură naţiune şi cucerirea independenţei totale. Lucrurile nu s-au petrecut însă aşa. In primul rînd socotind pe africani ca „neevoluaţi",guvernul a refuzat să acorde dreptul reprezentanţilor noştri în Consiliul Legislativ. In al doilea rînd, Congresul nu a putut organiza încă un aparat administrativ eficace. Aceasta se datoreşte lipsei generale de instrucţiune, certurilor de ordin religios între triburi, diversităţii limbii.

Factorii de unificare sînt însă mari şi justifică toate speranţele noastre. In definitiv, ţăranii, chiar despărţiţi pe considerente de limbă sau religioase ştiu acum că ei sînt cei exploataţi, că impozitele sînt la fel de grele pentru toţi, că pentru produsele lor li se plătesc preţuri de batjocură.Ei ştiu că numai unirea lor în faţa dominaţiei şi exploatării imperialiste le va aduce rîvnita libertate. De altminteri aceste probleme nu sînt specifice Ugandei, ci reprezintă o „moştenire" comună a tuturor fostelor ţări coloniale — India, Ghana, Sudan — care au realizat cu succes unirea lor împotriva dominaţiei străine şi şi-au cucerit independenţa.

Cred că avem însă dreptul de a spera în victoria cauzei noastre într-un viitor foarte apropiat. Obiectivul nostru imediat este acela de a cuceri o formă de auto-guvernare care să ne permită dezvoltarea planificată a ţării noastre în condiţii de libertate şi în acelaşi timp, dreptul de a ne alege noi înşine prietenii.

Munţii noştrii sînt măreţi şi frumoşi, oamenii noştri la fel.Avem nestrămutata convingere că posedăm toate resursele — omeneşti şi naturale — care ne vor permite să ne construim o viaţă mai bună, demnă de a fi trăită.

(Din „Dèmocratie Nouvelle")

Deschiderea Congresului Mondial pentru dezarmare şi colaborare internaţională

La 16 iulie în marea sală „Eriksdalshallen" din Stockholm, s-a deschis Congresul mondial pentru dezarmare şi colaborare internaţională. La dezbateri participă peste 1.200 de delegaţi din aproximativ 70 de ţări ale lumii.

In aplauzele puternice ale participanţilor a fost ales prezidiul Congresului. Printre membrii Prezidiului ales figurează: N. Tihonov, A. Surkov, I. Ehrenburg (U.R.S.S.), Go Mo-jo (R. P. Chineză), prof. J Bernal (Anglia), Mihail Ralea (R.P.R.) şi alţii. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Arthur Lungkvist, vice-preşedinte al Consiliului Mondial al Păcii. S-a dat apoi citire mesajului lui Joliot Curie, care fiind suferind nu a putut participa la lucrările congresului. In continuare a luat cuvîntul d-na Rameshwari Nehru, care s-a ocupat de probleme referitoare la războiul rece şi politica blocurilor militare, oprindu-se îndeosebi asupra evenimentelor din Irak şi Liban. Vorbitoarea a propus ca congresul să ceară în numele tuturor popoarelor plecarea trupelor străine care ameninţă stabilitatea păcii în aceste regiuni. Această propunere a fost salutată de congres.

Au fost discutate apoi o serie de probleme în legătură cu dezarmarea, colaborarea şi independenţa naţională, colaborarea economică, culturală şi colaborarea forţelor iubitoare de pace.

Lucrările congresului continuă.

O NOUĂ METODĂ DE PRODUCERE A VIŢEI ALTOITE

Refacerea şi extinderea suprafeţelor ocupate cu vii nobile altoite prezintă un interes deosebit pentru economia naţională. La consfătuirea de la Constanţa, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a arătat că prima măsură care trebuie luată în această privinţă este asigurarea bazei de producere a materialului săditor viticol.

Este bine cunoscut faptul că producerea materialului săditor viticol după metodele obişnuite, necesită cel puţin un an şi că preţul de cost este destul de ridicat. Incepînd din anul 1953 în gospodăria noastră au fost încercate diferite metode de producere a viţelor altoite, avînd drept scop, realizarea unui procent mai mare de viţe bune de plantat (calit. I); scurtarea perioadei de pregătire a viţelor de la 1-2 ani la 6 săptămîni şi reducerea preţului de cost.

Dintre aceste metode cele mai bune rezultate le-a dat producerea viţelor în ghivece. Ea constă în altoirea obişnuită a butaşilor lungi de 40 + 2 cm., care se parafinează şi se plantează apoi în ghivece de carton gros de cel puţin 2 mm., de formă cilindrică cu diametrul de 3-4 cm. şi înalte de 10-15 cm. In aceste ghivece se pune un strat gros de 2-3 cm. de pămînt argilo-nisipos cu suficient humus, provenit de la suprafaţa solului, fără resturi organice şi bine mărunţit. Apoi se introduc butaşii după care se continuă umplerea ghiveciului. Pentru a se asigura aerisirea necesară creşterii rădăcinilor tinere, pămîntul în ghivece nu se îndeasă prea tare.

După aceste operaţiuni, viţele se stratifică în lăzi, pe un strat de rumeguş sau nisip gros de circa 4-5 cm., în poziţie verticală, cu punctul de altoire aşezat la acelaşi nivel. Printre viţe, se pune rumeguş umed sau nisip umed dezinfectat sau tratat cu floare de sulf ori praf de cărbune, pînă imediat sub punctul de altoire. Odată terminată stratificarea, lăzile se introduc în seră sau camera de forţare. De la început şi pînă la perioada de călire temperatura de forţare este de cca. 24° C., cînd se reduce pînă ce se ajunge la temperatura de afară.

La începerea forţării, în seră sau camera de forţat, lumina poate să fie cît de multă. Se va avea însă grijă ca razele solare să nu bată direct pe capetele altoaielor şi punctele de altoire. După primele 10 zile, soarele poate fi lăsat să bată direct pe punctele de altoire şi altoi timp de o oră sau mai puţin (după intensitatea luminii). In felul acesta la sfîrşitul perioadei de forţare, cînd lăstarii au 3-10 cm. şi timpul este prielnic pentru plantare, butaşii sînt bine obişnuiţi cu mediul de afară. Viţele astfel forţate se pot planta direct la locul definitiv şi nu în şcolile de viţă ca după vechiul procedeu.

Inainte de plantare ele se aleg clasîndu-se în 3 categorii. Cele bune de plantat trebuie să aibă ochiul altoiului cel puţin desmugurit, iar în ghiveci să avem certitudinea că rădăcinile sînt date din port-altoi. Viţele cu o calusare bună dar cu ochiul nedesmugurit se vor planta în şcoala de viţă; cele cu defecte de calusare se vor arunca.

Pentru plantare, pichetatul şi făcutul gropilor se execută în mod obişnuit. Butaşul cu ghiveciul se aşează vertical lîngă peretele gropii, cu punctul de altoire la nivelul corespunzător. Se astupă cu pămînt jumătate din groapă, se îndeasă bine, apoi se umple şi cealaltă jumătate care de asemenea se tasează bine. Dacă pămîntul nu este suficient de umed se toarnă apa necesară prinderii şi apoi se pune restul pămîntului. Muşuroiul se face foarte mic, adică se acoperă numai punctul de altoire. Dacă lăstarul are mai mult de 2-3 frunzuliţe, se ciupeşte vîrful de creştere.

Intrebuinţarea ghivecelor la pregătirea materialului săditor viticol aduce foloase foarte mari.

Astfel, se scurtează perioada de pregătire a viţelor altoite cu un an şi se economisesc terenurile pentru şcolile de viţe putîndu-li-se da altă folosinţă. De asemenea, intrarea pe rod a viţelor se face mai uşor, întrucît lăstarul crescut în ghivece are ochi buni aproape de bază. Pe de altă parte cheltuielile pentru producerea viţelor în ghivece sînt mult mai reduse decît în cazul şcolii de viţe. Aceasta datorită faptului că sînt eliminate cheltuielile de plantare şi de întreţinere în şcoala de viţă. Un ghiveci de carton ne-a costat pe noi 0,12 lei, iar o viţă altoită cu o prindere de 50 la sută (procent minim de prindere) numai 0,65 lei.

De asemenea considerăm că longevitatea viţelor forţate la lumină şi în ghivece poate să fie mai mare, excluzîndu-se totodată ivirea necrozelor la punctul de altoire.

Ingrijirile viţelor produse în ghivece, în primul an de plantare sînt mai puţine. Muşuroirea este aproape înlăturată, copcirea rădăcinilor din altoi de asemenea, controlul muşuroaielor, ruperea scoarţei, lucrările de combatere a dăunătorilor sînt aproape excluse.

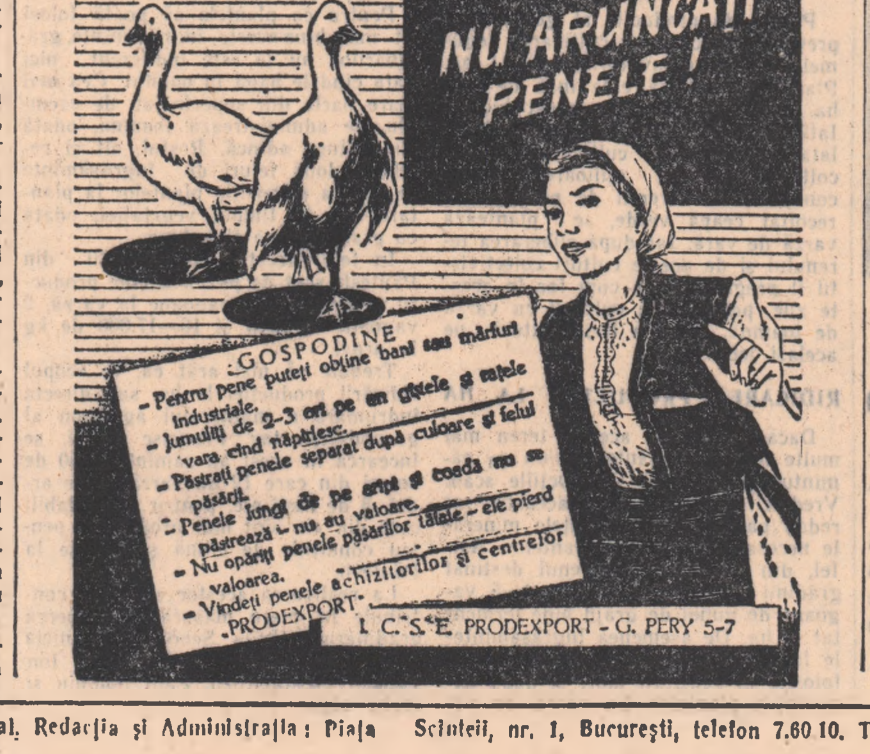
Trebuie remarcat însă că acest material nu se poate transporta la distanţe mari şi cu orice fel de vehicole. Viţele se pot transporta numai stratificate în lăzile de forţare, iar desfacerea lor trebuie făcută cît mai aproape de locul de plantare şi nu cu mai mult de 2-3 zile înainte de efectuarea lucrării. Pentru evitarea transportului materialul trebuie pregătit în podgoria unde se va întrebuinţa şi nu la sute de kilometri depărtare.

In felul arătat mai sus noi am pregătit în acest an 4.000 de butaşi din 259 soiuri pentru o colecţie ampelografică. Rezultatul a fost de 68 la sută viţe calitatea I-a pe care le-am plantat la locul definitiv, 16 la sută viţe calitatea a II-a (plantate în şcoala de viţe) şi restul de 16 la sută au fost îndepărtate. Procentul de prindere al viţelor plantate la locul definitiv a fost de 90 la sută.

Aş dori să mai arăt în încheiere că un rol foarte mare în emiterea rădăcinii lor din butaşi îl are întrebuinţarea stimulenţilor vegetativi ca: auxina şi heteroauxina. In 1956 cînd am întrebuinţat heteroauxină în concentraţie de 1 la 10.000 rezultatele emiterii rădăcinilor au fost foarte bune. De aceea, pentru o cît mai bună reuşită a metodei arătate mai sus întrebuinţarea stimulenţilor este necesară.

In viitor, în gospodăria noastră se va studia şi posibilitatea forţării viţelor în ghivece în răsadniţe calde. Credem că se va putea ajunge la rezultate destul de bune întrucît tocurile şi geamurile la răsadniţe costă mult mai puţin decît construirea serelor de forţat.

Ing. PETRE ENE
directorul gospodăriei agricole de stat Mărăşeşti,
regiunea Galaţi

MINISTERUL INDUSTRIEI GRELE
Intreprinderea pentru colectarea metalelor

COMUNICAT

SE ADUCE LA CUNOŞTINŢA GENERALA CA S-AU FIXAT PENTRU PREDARILE DE DEŞEURI NEFEROASE, DE LA DATA DE

1 IULIE 1958

URMATOARELE PREŢURI, DUPA CALITATE ŞI SORT:

Deşeuri de cupru de la lei 0,90—6,30/kg.
Deşeuri de alamă şi tombac de la lei 0,45—4,50/kg.
Deşeuri de bronz de la lei 0,25—6,70/kg.
Deşeuri de alpaca de la lei 2,25—5,90/kg.
Deşeuri de plumb de la lei 3,00—5,00/kg.
Deşeuri de zinc de la lei 1,90—2,30/kg.
Deşeuri de aluminium de la lei 0,50—1,80/kg.

PLATA SE FACE LA PREDARE LA TOATE DEPOZITELE I.C.M. DIN ŢARA

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".